

GLASNIK

JUNIJ 1986 LETO XX ŠTEVILKA 6

IMP Glasnik izdaja Delavski svet sozda IMP — Industrijska montažna podjetja v 7.500 izvodih. Uredništvo: Ljubljana, Likoarjeva 6, telefon (061) 321-043. Člani odbora za obveščanje sozda IMP so: Anka Brezec, Janez Dolinar, Marjan Gantar, Vladimir Jambor, Lojze Javornik (odgovorni urednik), Jože Kovač (predsednik), Jelka Mayer, Bogdan Sagaj, Majda Slapar, Janez Penca, Dragica Vake (namestnica predsednika) Helga Vovk in Primož Zupančič. Tiska Tiskarna ljudske pravice v Ljubljani. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Po mnenju Sekretariata za informacije IS SRS št. 421-1-72 z dne 26. 9. 1974 je IMP Glasnik oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.

Panonija: Dobra zasedenost z delom obeta boljše čase

O neugodnih gospodarskih razmerah v Panoniji tozdu Kmetijska mehanizacija smo že pisali. Vemo, da je imel tozda ob koncu minulega leta izgubo in da ima izdelan sanacijski program, po katerem bo zdravil svoje gospodarstvo. O tem, kako poteka sanacija, kako je z izvozom, kaj so si sami preskrbeli za izvoz in kaj prek Marketinga, pa kako ravna s krediti, ki so jih dobili, smo vprašali direktorja Panonije Emila Zelka.

Povedal nam je, da so izgubo v celoti pokrili s prilivom sredstev na žiro račun tozda Kmetijske mehanizacije do konca marca. Ker je bil del finančnih sredstev za obratna sredstva prekvalificiran v sredstva za kritje izgube, je doslej realiziranih le 50 odstotkov predvidenih sredstev za sanacijo obratnih sredstev, pa bodo to nalogo dokončno uredili v 2. fazi sanacijskega programa.

V proizvodnji so stoodstotno zaposleni. Včasih se celo zgodi, da ne morejo pravočasno izpolniti vseh pogodbenih obveznosti. Vrednost podpisanih pogodb za 3. četrtletje je ustrezno visoka in kaže, da Kmetijski mehanizaciji v zadnjem četrtletju ne bo zmanjkalo dela tako kot lani.

Proizvodni program je po donosnosti primerno selekcioniran, kar pomeni, da pokriva vse stroške s predvideno akumulacijo. Izjema so obrabljivi, pnevmatski sadilniki Becker, predstveniki KBS. Zanje zaradi konkurence z nizkimi cenami in zaradi neuspelega dogovora s konkurenčno firmo niso mogli doseči cen, ki bi ustrezale sedanjemu stanju.

Glede donosnosti, se pojavlja poseben problem pri izvozi proizvodnje, ker vhodne cene rastejo bistveno hitreje kot tečaj dinarja, zato večji del te proizvodnje komaj pokriva di-

rektne stroške. »Rešitev nadaljnega povečanja izvoza iščemo,« je dejal direktor Zelko, »v dogovori z IMP-jevimi tozdi o odkupu družbeno priznanih reprodukcijskih potreb v skladu s samoupravnim sporazumom IMP-jeve Interne banke o priznanju 80 odstotnega zija in 100 odstotnih družbeno priznanih reprodukcijskih sredstvih nad izvoznimi obveznostmi, ki so realizirane v lanskem letu.«

Kadrovsko vprašanje so rešili z izjemo zaposlitve pomočnika direktorja. To mesto sedaj ponovno razpisujejo.

V Panoniji zdaj pripravljajo 2. fazo sanacijskega programa, v katerem je določen 50-odstotni delež kmetijske mehanizacije v celotnem prihodu, 50-odstotni delež pa namenska proizvodnja, programi IMP-ja in druga kooperacija. Za ves program 2. faze je narejen izbor izdelkov, narejena je tržna ocena in ocena donosnosti. Sanacijski program mora biti izdelan in sprejet do konca letošnjega junija.

Plan fakturirane realizacije za letošnje prve 4 mesece ni bil realiziran v skladu z letnim planom, saj dosega komaj 28 odstotkov letnega plana ali 73 odstotkov plana 4 mesečnega obdobja. Da bi pa dosegli iz-

polnitev plana prenosa proizvodnje v maju in juniju, so sprejeli ustrezne ukrepe. Rezultat teh ukrepov se kaže v tem, da je majska fakturirana realizacija okoli 620 milijonov dinarjev, kar je 67 odstotkov celotne dosežene realizacije prvega četrtletja. Junija pa bo potrebno doseči še okoli 600 milijonov dinarjev fakturirane realizacije, da bo polletni plan izpolnjen. Preračuni na osnovi vhodnih stroškov in izhodnih cen kažejo — če bo plačana vsa realizacija — da v polletju Kmetijska mehanizacija ne bo smela poslovati z izgubo.

Vse izvozne posle je Panonija letos pridobila sama. Do konca maja je dosegla izvoz v vrednosti 290 milijonov dinarjev, kar je za 207 odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju. Od tega izvoza je 90 odstotkov konvertibilnega in 10 odstotkov klirinškega. Po kooperacijski pogodbi izvažajo k Beckerju v Zvezno republiko Nemčijo in k Pegoraru v Italijo. Klasično pa izvažajo v Zvezno republiko Nemčijo, Avstrijo, Italijo, na Poljsko, v Španijo, Turčijo in v Belgijo.

V sanacijskem postopku je Panonija dobila dolgoročne kredite, ki naj bi jih uporabila v dva namena in sicer za pokrivanje izgube po zaključnem računu in za sanacijo obratnih sredstev kot pogoj za nadaljnje nemoteno poslovanje. Dejanski podatki kažejo, da so morali del sredstev za

asanacijo obratnih sredstev preliti v sredstva za pokrivanje izgube, saj je bila le ta za 100 milijonov višja, kot so jo pričakovali, poleg tega so izpadli nekateri — sicer planirani — viri za pokrivanje izgube. S pomočjo povratnih in nepovratnih sredstev je bila izguba pokrita v višini 577.777.000 dinarjev, razliko v višini 40.171.000 pa so pokrili s sredstvi lastnega rezervnega sklada.

Večji del sredstev za pokrivanje izgube so prispevali IMP-jevi tozdi. Za sanacijo obratnih sredstev in za prekvalifikacijo delavcev pa je Panonija dobila kredite v višini 182 milijonov dinarjev, od tega 120 milijonov od Ljubljanske banke, 32 milijonov dinarjev od murskosoboškega občinskega sklada skupnih rezerv in 30 milijonov dinarjev od IMP-ja z vračilnim rokom od 5 do 6 let po 15. do 44 odstotni obrestni meri. Kredite uporabljajo namensko tako, kot so bili odobreni. Ugotavljajo pa, da bodo sanacijski kredit v omenjeni višini premajhni za sedanjí obseg poslovanja. Zato in zaradi izgube v 1. trimesečju letos (v višini 130 milijonov dinarjev) ponovno najemajo kratkoročni kredit (v obliki kreditov za pripravo izvoza in za izvoz) v višini 700 milijonov dinarjev pri Ljubljanski banki — Murska Soba. Trajno financiranje obratnih sredstev pa pravijo, da bo treba rešiti v 2. fazi sanacije.

MARIJA PRIMC

Tudi ob sobotah in nedeljah zavijajo rokave, če je treba

V Panonijinem tozdu Kmetijska mehanizacija so letos tri sobote, dve nedelji in en teden popoldne (po rednem delovnem času) delali za izvoz. Poleg proizvodnih delavcev so delali v proizvodnji tudi režijci — in sicer sadilce za Beckerja, freze za Pegoraro in kosilnice za Poljsko. Delalo je povprečno po 10 ljudi. Šest režijcev je delalo v proizvodnji en teden po svojem rednem delovnem času po 4 ure dnevno. To so bili predvsem tehnologi, obratni tehnologi in planerji. Ob sobotah in nedeljah so delali po 8 ur dnevno. Proizvodni delavci so do vključno aprila opravili 15.973 nadur, režijci pa 520.

Nadur jim tozda ne bo plačal, pač pa jih bodo delavci lahko kompenzirali v 3. četrtletju, ko bo imela Kmetijska mehanizacija manj dela kot sedaj. Največ nadur so opravili delavci iz oddelka površinske zaščite (v februarju 284 nadur na zaposlenega, v marcu 52,5 ure, aprila približno enako, za maj, ki so tudi delali nadure, pa še ni bilo podatkov). Od režijcev so se pri nadurnem delu najbolj odrezali tehnologi in operativci. Med proizvodnimi delavci so največ nadur opravili klepar Jože Budja (80 nadur), lakirer Mirsolav Čeh (48 nadur), lakirer Jože Duh (74 nadur) in Franc Hrovat (74 nadur).

M. P.

Dan gradbincev ob 50-letnici stavk

Gradbinci praznujemo svoj praznik — dan gradbincev — vsako leto v začetku junija v spomin na stavke, ki so jih organizirali gradbeni delavci leta 1936. Letos je torej petdeseta obletnica stavkovnega gibanja, s katerim so si slovenski gradbinci pred vojno izborili boljše mezde in delovne pogoje. Slovenska akademija je bila 6. junija v Novem mestu, kjer je bilo letos tudi finale Športnih iger gradbincev, meglem ko je bilo proizvodno tekmovanje v Ljubljani.

Predsednik Republiškega odbora Sindikata gradbenih delavcev Slovenije Franc Berginc je na proslavi opisal revolucionarno pot slovenskih gradbenih delavcev. Začetki njihove sindikalne aktivnosti segajo v leta 1918 do 1920, vendar takrat slovenski gradbinci niso bili enotno organizirani, pač pa so imeli več podružnic, povezanih v Zvezo gradbenih delavcev Jugoslavije. Tesneje so se začeli povezovati leta 1934 na pobudo KPS in leta 1936 so ustanovili Zvezo stavbinih delavcev, ki je takrat štela 12.339 gradbenih delavcev.

Od leta 1934 so se vrstile razne mezdne akcije slovenskih gradbincev, ki pa splošno niso imele uspeha zaradi ostre reakcije delodajalcev — stavkajoče so takoj odpustili. Toda gradbeni delavci so se vse bolj organizirali in spomladi 1936 so pripravili osnutek kolektivne pogodbe. 2. junija so začeli stavkati ljubljanski gradbinci. V stavki so vztrajali devet dni ob precejšnji podpori ljubljancov v hrani in denarju. Tokrat so delodajalci klonili in gradbenim de-

lavcem povišali plače ter obljubili ukrepe za boljše življenjske in delovne pogoje. Ta stavka je imela velik odmev v drugih panogah, sprožila pa je tudi celo vrsto stavk v dru-

gih krajih, ki so bile uspešne razen na Jesenicah in na regulaciji Savinje v Celju.

Član predsedstva slovenskih sindikatov Janko Goleš pa je spregovoril o aktualnih gospodarskih nalogah. Sindikati opozarjajo, da so gospodarski rezultati na začetku letošnjega leta neugodni, saj ne dosegamo zažrtanih ciljev pri obsegu proizvodnje, izvozu in zmanjševanju inflacije, meglem ko se izgube gospodarstva

povečujejo. Opozoril je tudi na kršitve pri delitvi osebnih dohodkov in poudaril, da se sindikat zavzema za visoke osebné dohodke, ki pa morajo biti utemeljeni z dobrimi proizvodnimi in poslovnimi rezultati.

Potem se je Goleš obnil na gradbeništvo, ki ima v naši družbi poseben pomen, saj izvaja zahtevna investicijska dela za posodobitev proizvodnje ter gradi stanovanja, ki so za ljudi še posebnega pomena. Gradbeništvo je po vojni doživelo hiter razvoj, ki pa je imel tudi slabosti — na primer v ekstenzivnem zaposlovanju in premalo razviti delitvi dela. Vaša možnost je v boljši organiziranosti in delitvi dela, v skupnih nastopih, skratka v boljšem dogovarjanju. Strnite vse sile, opredelite ključne naloge! je Goleš pozval slovenske gradbince.

Na slovesnosti, ki jo je organiziralo Gradbeno industrijsko podjetje Pionir so tudi podelili plakete in priznanja Sindikata gradbenih delavcev Slovenije. Med dobitniki priznanj je bil tudi IMP-jevec Tone Lah.

V finalu Šiga sta nastopili tudi dve naši ekipi, ki sta dosegli lep uspeh. Balinarji so bili prvi, šahistom pa je za pol točke uslo tretje mesto. Končni skupni vrstni red na Šigu je bil: Ingrad, Gradis, Pionir.

LOJZE JAVORNIK

Kultura povezuje gradbince

Tako so pevci desetih pevskih zborov ob spremstvu godbe na pihala zapeli skupaj za zaključek 8. kulturnega srečanja gradbenih delavcev Slovenije v Brežicah. Spet je za nami eno srečanje gradbinskih kulturnikov, spet množične in kvalitetne predstave — tokrat tudi z zelo močno in opaženo zastopnostjo IMP-jevec. O kulturnem srečanju obširno poročamo na 6. in 7. strani, kjer objavljamo še nekaj drugih novic s kulturnega področja: Vabimo vas na fotografski seminar 25. junija ob 17. uri na Vojkovi, kjer bomo razmislili, če bi bilo možno v IMP-ju ustanoviti kulturno sekcijo. Če vas zanima fotografija, se nam pridružite — posnemajte Panonce, ki so že ustanovili likovno sekcijo! (Foto: L. J.)

M. P.

Planinci polepšali hišici na Veliki planini

IMP-jevi planinci so spet udarniško delali na Veliki planini. Akcija je bila uspešna, saj nam je bilo naklonjeno tudi vreme, ki se je zvedrilo po desetih dneh deževja. Velika planina je sedmerico planincev pod vodstvom Ota Potonjaka le Avtomatike pričakala zasnežena, a to nas ni motilo, da ne bi zamenjali dimnik na Košuti, odnesli dela smeti iz smetiščne jame, počistili obeh koč in postavili vrste drugih, manjših del. Tako je Planinsko društvo IMP poskrbelo za boljše kočice kar najboljše pripravljene za poletno sezono.

Tone Lah je prejel priznanje Sindikata gradbenih delavcev Slovenije.

Razpis za podelitev priznanj SOZD IMP

Na osnovi 9. člena Pravilnika o podeljevanju priznanj sestavljene organizacije Industrijska montažna podjetja objavljamo

Razpis za podelitev priznanj SOZD IMP

Priznanja SOZD IMP podeljuje delavski svet sestavljene organizacije združenega dela IMP delavcem, izjemoma tudi upokojenecem, družbenopolitičnim in drugim organizacijam ter društvom OZD IMP, delavcem drugih organizacij, organizacijam združenega dela in drugim organizacijam.

Priznanja se podeli delavcem, upokojenecem, družbenopolitičnim in drugim organizacijam SOZD IMP:

1. Za izjemno uspešno in prizadevno delo
2. Za uspešno uveljavljanje družbeno-ekonomskih načel v poslovanju
3. Za posebne uspehe pri razvijanju tehnologije
4. Za uspešno delo na področju razvojne dejavnosti
5. Za posebne uspehe na področju invacijske dejavnosti
6. Za posebne uspehe pri uvajanju sodobnih metod, znanstvenih, organizacijskih in tehniških dosežkov
7. Za uspešno delovanje na družbenopolitičnem področju
8. Za učinkovito uresničevanje sindikalnih nalog
9. Za uspešno delovanje na področju samoupravljanja
10. Za posebne uspehe na področju obveščanja
11. Za posebne uspehe na kulturnem področju
12. Za posebne uspehe na področju športne dejavnosti in rekreacije
13. Za posebne uspehe na področju vzgoje in izobraževanja
14. Za požrtvovalnost pri reševanju življenj ali družbenega premoženja
15. Za posebno uspešno delo na področju civilne zaštite in družbene samozastite
16. Za posebne uspehe pri organiziranju splošnega ljudskega odpora
17. Za posebne uspehe pri razvijanju in izpolnjevanju socialnega dela
18. Za posebne uspehe pri izvajanju preventivnih in kurativnih dejavnosti
19. Za uspešno, dolgoletno delo pri posameznem društvu

Priznanje se podeli delavcem drugih organizacij, drugim OZD ali drugim organizacijam za:

20. Dolgoletno uspešno poslovno sodelovanje
21. Za izjemen prispevek k razvoju SOZD IMP ali posamezne njegove organizacijske enote
22. Za izjemen dosežek pri uresničevanju posameznih nalog v imenu ali za SOZD IMP oz. njegove organizacijske enote.

Predlog za podelitev priznanja iz 1. — 19. točke tega razpisa lahko vloži osnovna organizacija sindikata, osnovna organizacija ZK, Osnovna organizacija ZSMS TOZD, delovne organizacije ali delovne skupnosti na osnovi sklepa, sprejetega na sestanku oz. seji njenega ustreznega organa.

Predlog za podelitev priznanja iz 20. — 22. točke vložijo delavski svet TOZD DO ali DS.

Pisni predlog mora predlagatelj oddati na obrazcu, ki ga dobi v svoji kadrovski službi.

Predloge za podelitev priznanja SOZD IMP naj predlagatelji pošljejo do 1. 9. 1986 na naslov: SOZD IMP, Komisija koordinacijskega odbora sindikata za pripravo predloga priznanj, Titova 37, Ljubljana.

Sklepi 1. seje sozdovega delavskega sveta

23. aprila se je na prvi seji sestal Sozdov delavski svet in se najprej konstituiral. V zvezi s tem so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Delavski svet veritica mandat novoizvoljenim delegatom.
2. Delovni organizaciji Livar Ivančna gorica se daje pobuda, da ponovijo volitve delegata v Svet SDK SOZD IMP
3. V skladu z 39. členom Statuta SOZD IMP se poziva DO in TOZD SOZD IMP, da imenujejo svoje delegate v komisije in odbora DS SOZD.
4. Za predsednika delavskega sveta se soglasno imenuje tov. Iztoka Muniha, za njegovega namestnika pa s 23 glasovi »ZA« in 5 vzdržanimi glasovi tov. Reiner Jožeta.

Nato so delegati poslušali poročilo o uresničevanju sklepov zadnje seje Sozdovega delavskega sveta v prejšnjem mandatu in sprejeli sklep:

- Sprejmejo se sklepi, oz. potrdi se zapisnik zadnje redne seje delavskega sveta SOZD IMP.

Osnovna točka dnevnega reda je bilo poročilo o gospodarjenju sozda IMP, ki ga je podal generalni direktor sozda inž. Franc Kumše in so ga delegati soglasno sprejeli.

Nato so delegati poslušali poročilo o sprejemanju Skupnih temeljev za pripravo srednjeročnih planov in o tem sprejeli sklep:

- Sprejemanje skupnih temeljev za pripravo srednjeročnih planov SOZD IMP 1986—1990 se po predlogu Komisije za plan in družbeno-ekonomske odnose ponovi v organizacijah, kjer prvotno niso bili sprejeti.

Obravnavali so tudi predlog Samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za urejanje določenih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev pri izvajanju investicijskih del v tujini, ki ga je pripravilo Zvezno združenje gradbeništva, in ga sprejeli z naslednjim sklepom:

- Soglasno se sprejme predlog samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za urejanje določenih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev pri izvajanju investicijskih del v tujini.

Sozdov delavski svet je nadalje obravnaval nekatere zadeve v zvezi s poslovanjem IMP Metalla, o čemer je sprejel naslednja sklepa:

- Delavski svet SOZD določi predlog samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev v mešano podjetje IMP Metall, ki se predlaga v sprejem vsem TOZD, ki so združevale sredstva v mešano podjetje IMP Metall. Predlog sprejemajo zbori delavcev.

- Določi se poslovna politika in program poslovanja IMP Metall za leto 1986.

Za sejo Delavskega sveta je svoje poročilo predložila Komisija za izvedbo referendumov o aktih, ki urejajo osebne dohodke. O tem je bil sprejet sklep:

- Delavski svet potrdi poročilo o izidu referendumov za sprejem samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za ugotavljanje uspešnosti dela delavcev in poziva delovne organizacije, da predlagajo člane v komisijo, ki bo nadzirala izvajanje SaS.

Delavski svet je nato z naslednjim sklepom povišal vrednost enote najbolj enostavnega dela za obračun OD na delovščini v tujini:

- Določi se vrednost enote najbolj enostavnega dela za dela v tujini v višini 25.222 din neto z veljavnostjo od 1. 4. 1986 dalje, oz. ustrežno veljavnost točke.

Izplačilo osebnih dohodkov na delovščini v tujini zadeva tudi naslednje pojasnilo, ki ga je Sozdov delavski svet sprejel pod točko razno na zahtevo mariborske Montaze:

- 45. člen samoupravnega sporazuma o razporeditvi delavcev na delo v tujino je jasen in delavcem ta del osebnega dohodka (delitev po ZR) pripada.

Pod posebno točko je Sozdov delavski svet sprejel tudi ugotovitvene sklepe v zvezi s PMI-jevimi poslovnimi prostori na Ljubljanski cesti 9 v Mariboru.

Skip je sprejel predsanacijski program

Širitev individualne proizvodnje

Skip je zaradi line nelikvidnosti na zahtevo delovne organizacije lka izdelal predsanacijski program, ki je bil marca sprejet na delavskem svetu tozda.

V ta program pa so vpeti naslednji ukrepi:

- Iz proizvodnje Bn stroja je Skip postopoma dokončno izključil kooperacijo. S tem so bolj zaposlili svoje proizvodne zmogljivosti.
- Ker je pri kupcih manj zanimanja za stroj NV-80, ga v prvi

polovici letošnjega leta ne bodo izdelovali. Če pa se bo na trgu pokazalo zanimanje zanj, ga bodo dali v proizvodnjo v drugi polovici letošnjega leta.

- Pri proizvodnji gradbenih strojev je potrebno dokončati z vnesom podatkov v računalnik ter spremljati lastne cene stroja

po vsakem delovnem nalogu.

- Zmanjšati je treba normative pri izdelavi stroja Bn-80 za 15 odstotkov z uvedbo delovnih priprav, šablon in organizacijo proizvodnje.

- Povišati je treba ceno Bn do najvišje možne meje tako, da ne bo ogrožen plasma.

- Okrepiti je potrebno aktivacijo v jugoslovanskem prostoru in v tujini tudi s pridobitvijo del.

- Izdelati je treba poseben prospekt za industrijske sušilnice.

- Za leto 1986 mora biti v Skipu cilj 20-odstotna realizacija celotnega prihodka za individualno proizvodnjo.

Delež individualne proizvodnje v Skipovi realizaciji mora naslednjih letih naraščati, za kar je potrebna prekvalifikacija del neposredne proizvodnje, trepa je tudi zaposliti nove delavce tehničnem sektorju.

- Na področju kmetijskih opreme se je treba povezovati znanstvenimi institucijami v Jugoslaviji, ki s simpoziji in publikacijami pomagajo pri plasmanu.

- Urediti je treba tehnično dokumentacijo za hidravlični tresalnik HT 83, ki je doživljal vrsto sprememb in ga bo potrebno v skladu s pripombami Jugoslavije in SZ še urediti.

- Izdelati je treba strokovno-komercialen film o stroju HT, HR, s čimer bo mogoče izboljšati ponudbo.

S srednjeročnim programom pa Skip predvideva kot glavno dejavnost izdelovati gradbeno stroje, kot dopolnilni program pa stroje za sadjarstvo. Čedalje več veljave pa bo dal Skip individualni proizvodnji. Pri tem ni merava okrepiti povezovanja delitev programa s tozdom Itak.

Že letos bi moral predstaviti nov tip hidravličnega bagerja — na kladalca, ki bo boljši kot sedan Bn 80. Razlika je predvsem v

vozni transmisiji, ki bo pri nove bagerju v celoti hidravlična. tem bodo ponudili trgu tak stroj kakršnega so doslej uvažali.

Skip se sedaj dogovarja s proizvajalcem traktorjev MF v T. brizu v Iranu o možnosti na gradnje njihovega traktorja 75KS (konjskih sil) v rovokopni nakladalec. Ta posel bi tekel v obliki kooperacije med IMP-jem in omenjeno iransko tovarno.

Pri individualni proizvodnji predvsem pri izdelkih iz plastike ima Skip čedalje več p. blemov pri zagotavljanju te. materiala iz uvoza. Te težave lahko reševal ob tesnejšem sodelovanju z Ikom na novih projektih, o katerih se dogovarja s tozdom Itak.

MARIJA PRIM

Skipova novost

Stroj za obrezovanje drevja

V Skipu sedaj delajo prvo serijo obrezovalca sadnega drevja HR (hidravlični rezalec). Stroj se uporablja za obrezovanje vseh vrst sadnega drevja za zimsko in letno rezanje v večjih sadovnjakih.

Prototip obrezovalca je Skip izdelal lani. Preizkusili so ga v PKB Beograd, PPK Zagreb in v Prepsanskem jabuku Resen v Makedoniji na zimskem in letnem rezanju sadnega drevja. Zdaj pa ga preizkuša tudi Inštitut Agrotres v Bratislavi.

Stroj, ki stane 2 milijona in pol dinarjev in je izdelan iz domačih materialov, nadomešča približno 50 ljudi. Z njim ravna 2 človeka in sicer traktorist in delavec na stroju, ki skrbi za nemoteno delovanje stroja. Kot so povedali v Skipu, se obeta v tistih plantažah sadnja, kjer bodo sadno drevje rezali s tem strojem, večji pridelek kot doslej, predvsem zaradi letnega rezanja, ki ga doslej zaradi pomanjkanja delovne sile sploh niso opravljali.

Zagrebski inštitut za mehanizacijo v kmetijstvu je že izdelal študijo o uporabi tega stroja. Jugoslovanski strokovnjaki s področja sadjarstva so stroj

že predstavili na nekaterih jugoslovanskih kongresih za mehanizacijo v sadjarstvu. Lani je bil razstavljen na zagrebškem in novosadskem Kmetijskem sejmu in v Brnu na Češkem. Letos pa ga namerava Skip predstaviti na Sejmu jugoslovanskega gospodarstva v Moskvi.

Pri obveščanju kupcev o tej novosti sodeluje Skip z inštituti za mehanizacijo v poljedelstvu Zagreb, Beograd in Novi Sad.

Strokovnjaki na Zavodu za mehanizacijo v kmetijstvu v Zagrebu so izdelali oceno možnosti prodaje tega stroja in menijo, da bo mogoče na jugoslovansko tržišče prodati letno okoli 100 obrezovalcev, vendar pa v Skipu smatrajo, da so realne možnosti za prodajo le 50 obrezovalcev letno.

Ničto serijo petih obrezovalcev sadnega drevja je Skip prodal v Makedonijo in na Hrvaško. Prva serija — prav tako pet obrezovalcev, ki je sedaj v delu, pa je namenjena Poljoprivrednemu kombinatu Beograd in jo bo dobil še ta mesec.

M. P.

Fakturirana realizacija — april 1986

TOZD		Plan v 000 din			Izvršitev			Indeks izvršitve			
		letni	4mes	april	april	4 mes.86	4 mes.85	let.pl	pl.4m	pl.apr	86/85
1.	OV	5911765	1488762	465056	409317308	1375628526	548919381	23	92	88	250
2.	KM	2617870	684301	197100	281833248	740880902	235443611	28	108	143	314
3.	MK	2403485	627300	180800	318790263	791657146	327926645	33	126	176	240
4.	PMI	7874500	1795400	544700	454130408	1817587612	909088711	23	101	83	200
4.1.	MM	5644000	1267000	387000	323572286	1339706826	643661431	24	106	84	200
4.2.	IB	253700	83900	22100	31219351	72109482	21557776	28	86	141	334
4.3.	PROJ	273800	62500	18800	9011310	53588910	22731449	20	86	48	230
4.4.	EKO	1703000	382000	116800	90327461	352182394	221138055	21	92	77	150
5.	EM	3890000	1167000	304000	397828034	1387676235	588981787	36	119	131	230
	brez izvoza	3640000	1092000	284000	397051361	1070094999	401138076	29	98	140	260
6.	DVIG	1632000	539400	142100	120578463	417851075	176185553	26	77	85	230
7.	TEN	2799000	615780	183684	146590772	656596270	375506010	23	107	80	170
8.	TELKOM	2270000	580000	160000	150564418	637079342	256189068	28	110	94	240
9.	ISO	1595000	500000	160000	175237335	649289828	194461149	41	130	110	330
10.	KLIMAT	4430000	1185000	365000	355753564	1176042759	466831470	27	99	97	250
11.	TIO	2911000	756860	232880	209555120	762731324	353060987	26	101	90	210
12.	PANONIJA	6260712	2042543	642157	443135838	1577588947	1073931978	25	77	69	140
12.5.	BLISK	1980003	399650	151000	129104079	380262784	220597697	19	95	85	170
12.6.	KMP	4280709	1642893	491157	314031759	1197326163	853334281	28	73	64	140
13.	IKO	11800000	3006500	1031100	1258163204	3980056360	1640269815	34	132	122	240
13.7.	AVTOMATIKA	4300000	1040600	339700	450337351	1490802045	629939375	35	143	133	230
13.8.	CRPALKE	3500000	913500	371000	423474254	1277788331	428450467	37	140	114	290
13.9.	ITAK	1800000	451800	142200	183407660	583319806	272714475	32	129	129	210
13.10.	SKIP	2200000	600600	178200	200943939	628146178	309165498	29	105	113	200
14.	LIVAR	8511950	2448800	705500	701997794	2502220477	1276016395	29	102	100	190
14.11	LSNL	4730000	1379000	399000	408251665	1448053396	674560783	31	105	102	210
14.12.	TA	1633000	467000	133000	133123229	465388568	265652950	28	100	100	170
14.13.	VIPO	738950	230800	67500	52922657	216288232	93492859	29	94	78	230
14.14.	LBK	1410000	372000	106000	107700243	372490281	242309803	26	100	102	150
15.	KLIMA	5690000	1543250	428450	502103713	1784247627	852366277	31	116	117	200
15.15.	IP	4000000	1080000	300000	351980449	1138654021	582620040	28	105	117	190
15.16.	MP	1690000	463250	128450	150123264	645593606	269746237	38	139	117	230
16.	IZIP	4209700	1190300	313000	152768642	907643001	596483128	22	76	49	150
16.17.	INZ	611200	202200	53300	6423847	112425047	68508614	18	56	12	160
16.18.	MARK	636600	210600	55500	44914856	165007190	67852136	26	78	81	240
16.19.	PB	792000	221000	61000	16647654	157135948	88457400	20	71	27	90
16.20.	TEHNOM	923300	238700	76200	50205387	166908338	175751476	18	70	66	90
16.21.	ALCH	1120000	276000	56000	25233933	269281015	177815272	24	98	45	150
16.22.	IC	126600	41800	11000	9342965	36885463	18098230	29	88	85	200
-	CK	206320	68200	18000	15977360	66541691	33339884	32	98	89	200
-	SD	32554	10800	2800	2352730	12596195	3512670	39	117	84	350
-	PD	73752	2800	700	1240000	3382701	4918398	5	121	177	60
IMP		75119608	20252996	6077027	6097918214	21247298018	9913432917	28	105	100	210

Kakšni smo po kongresih?

Preveč enaki, kot smo bili prej

Smo v letu kongresov, ki jih bo nekaj deset od mladine, sindikatov, zveze komunistov. Mnogi so se nanje pripravljali s polno verno, da bi povedali kaj, da bi nas kolesje naše družbe hitreje popeljalo iz težav. A spet drugi pa so se spraševali, koliko nas bodo vse te prireditve stale. Tako torej kot vedno. Eni za, drugi proti.

A spet imamo še tretji tip ljudi. To so tisti, ki ostanejo čisto hladni do vsega, tudi družbenega, skrbi jih le, da dobijo čimveč penozov z delom in še bolj s prikupovanjem v besedah. Mladi, ki prevzamejo delo starejših v vodenju, jim nespretno nasedajo, pa jim pišejo dobre dosežke, čeprav so več od dela, kot pri njem. Pač sociala še vlada, butci, ker ne prisluhnejo stanju, da bi pomagali ustvarjati stanje, da bodo ljudje živeli od tega, kar znajo in delajo.

Po kongresu ZK Slovenije smo kar malo bolj pozorno pogledovali člane ZK okrog sebe, ali nam bodo postali delovni vzgled, ali ne. In človek vidi: Eden, že prej priden, je še naprej tak — drugi pa pravo nasprotje, bože varuj, da bi ga imel za vzgled.

Toliko se govori o potrebi družbenih sprememb, sploh o naših nalogah v prihodnosti, da bi postala naša socialistična družba bolj svobodna, demokratična in seveda — humana. Skeptiki seveda ob tem pravijo, da to ne bo doseženo, če nismo pripravljeni na odrekanje in — trud.

Če hočemo zares naprej v boljše čase, moramo razviti kritični odnos do vsega negativnega. Za to pa je potrebno znanje, kajti le z njim moremo stopati iz krize in ustvarjalno voditi začrtani socialistični napredek, ki pa, na žalost, sedaj nima pravega zagona in ga od nas tudi drugi posnemati ne morejo. To stanje pa povzroča mnogi neodgovorni, pa naj bo v upravi ali ob stroju...

Čudno se vidi, da ni po kongresu take razgibanosti, kot je bilo ob kakem rojstnem dnevu, obletnici itd., kajti mnogi delegati se potrudijo za res tehten prispevek k razvoju družbe, »baza« pa malo, ali nič ne stori. To v člankih ZK okrog sebe vidimo, ker vemo, kaj je aktivnost ali ne. Pa mislite, da se bodo po vsakem zborovanju le razživel, če se prej niso. Ne in ne!

Vemo, da je samoupravljanje še vedno bolj na jeziku kot v resnici. To ima korenine tudi v slabi aktivnosti ZK v tovarni. Taka nedelavnost se potem pozna v ekonomskih neuspehih, ki jih še vedno prevladuje politična sfera, kar je narobe, čeprav pravimo, da je politika gibalno sredstvo za vse. K navedenima elementoma spada tudi kultura nekega naroda, ki ga potem karakterizira, koliko velja v svetovni družini. Priznajmo si, vsi ti, bi lahko še vedno rekli naši »ideali« so daleč pod možnostmi, skratka vzor se nismo. To pa ima spet korenine v tem, da imamo preveč prakticizma, češ kaj bi iskali novo, saj nam kar gre.

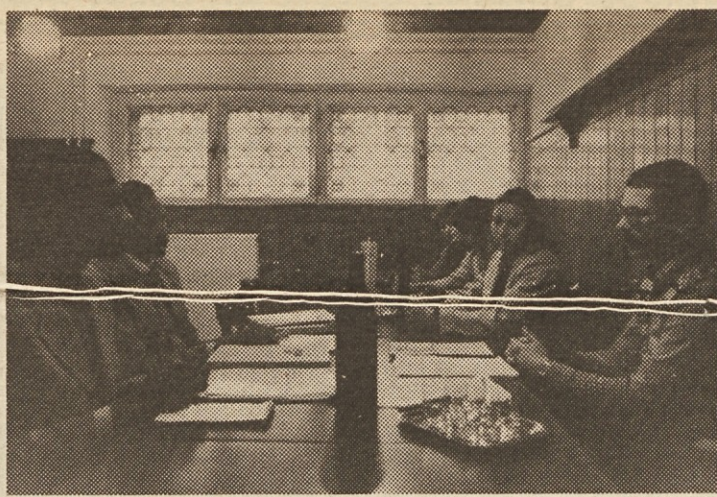
Ker pa razvoj teče, se kajpak mnogi zatekajo k raznim navodilom, uredbam itd. Na kupe pisarij, uspeh pa ničen. In tako ne vemo, kaj je in kako naj se gre v pravi socializem. S teorijo smo res obloženi, praktično z delom pa daleč pod povprečni.

Zdi se, da se na svoji poti iz težav nočemo ozreti, kako delajo drugi, uspešnejši, ker si želimo izvirno obliko! Toda naše delo danes ni za posnemanje. To vidimo že v samem delu in odnosu do družbene lastnine, ki se je bolj odtujevalno dotikajo kot varovalno, enako hudo pa je tudi, ko se ne zna ločiti DELA od NE-DELA.

Nagrajevanje dela je bolj teorija za tuja ušesa, medtem ko vsak lahko vidi naša nesoglasja, neenotnost v stabilizacijskih prizadevanjih v boju proti inflaciji in za večje narodno bogastvo. Cilji niso konkretni in ni enotnosti pri delu, se tudi medloveski odnosi krhajo in ker zato ni povezanosti, je napredek pičel.

Posledice tega pa nosimo vsi, ker se ne znajdemo iz težav tudi zaradi mlčnosti. In ker slabo delamo, mnogi dela sploh nimajo, so socialni reveži. Do kdaj še?

FRAN VODNIK

Ugandski obisk pri Glasniku

Odbor za obveščanje in uredništvo Glasnika sta pred kratkim obiskala funkcionarja ugandskega Ministrstva za informacije — in sicer namestnik direktorja za informacije Joseph Muhereza in višji funkcionar Magemeso Mamungalu. Ugandska gosta sta bila na daljšem študijskem obisku v Jugoslaviji, kjer sta se seznanjala z našimi informacijskimi sredstvi — najprej v SR Srbiji in nato v Sloveniji. Zavod za mednarodno sodelovanje je za njun študijski program ponudil tudi razgovor o izdajanju enega od glasil v združenem delu in izbrali so ravno naše glasilo. Mi smo jima na kratko predstavili sozd IMP, nato pa podrobno spregovorili o delu Odbora za obveščanje, Informativnega oddelka in še posebej o tem, kako oblikujemo Glasnik. Predstavnik ugandskega Ministrstva za informacije sta povedala, da tudi v Ugandi poznajo tovarniški tisk, ki pa je skromnejši kot pri nas in sicer v obliki informativnih biltenov. V Ugandi imajo tudi delavski oziroma sindikalni časopis, ki piše o delu in življenju v tovarnah s področja vse države.

(Foto: M. P.)

Odbor za obveščanje razpisuje

Natečaj za najboljšo dopustniško fotografijo

Če boste med dopustom fotografirali, vas Odbor za obveščanje vabi — pošljite do 25. avgusta svojo najboljšo fotografijo v uredništvo IMP Glasnika, Likoarjeva 6, 61000 Ljubljana. Fotografija je lahko barvna ali črno-bela, format naj bo 9 x 12 centimetrov, motiv pa tisti, ki bo vam najbolj pri srcu — lahko je obmorska ali hribovska pokrajina, vaši družinski člani na dopustu ali dokument o nečem, kar ste zanimivega videli. Šaljivi motivi so še posebej zaželeni. Odbor za obveščanje bo izbral tri najboljše fotografije in avtorje nagradil s po enim barvnim negativnim filmom. Pa še pomembno opozorilo: Gotovo boste želeli, da vam fotografije po natečaju vrnemo — zato na hrbtno stran vsake napišite svoje ime, priimek in naslov! Vsi že nestrpnost pričakujemo vaše fotografske prispevke!

Drugo dejanje skupne naložbe v razširitev Alchromove proizvodnje

Čas vračanja

Do konca aprila so dobili vsi naši ozdi, ki so združevali sredstva za Alchromovo novo tovarno, prvo vračilo. Ker je to skupna investicija, je prav, da bolj konkretno pokažemo, kako se vrača denar tistim, ki so temu ruškemu tozdu pomagali ustvariti boljše delovne pogoje.

Alchrom je po zaključnem računu za lansko leto vračal združena sredstva v dveh različnih oblikah in sicer je prva oblika vračilo ene petine obrestovanih združenih sredstev, druga pa je udeležba na skupnem dohodku oziroma nadomestilo za gospodarjenje na osnovi združenih sredstev.

IMP ozdi so do konca 1983 do začetka 1984 združili za omejeno investicijo skupaj 25.692.100 dinarjev takole: Projektivni biro: 2.500.000 dinarjev, Izobraževalni center 46.800 dinarjev, Inženiring 5 milijonov dinarjev, Marketing 2 milijona dinarjev, LBK 194.400 dinarjev, LSNL 2.062.800 dinarjev, TA 505.800 dinarjev, VIPO 289.800 dinarjev, OV 1.500.000 dinarjev, Klima montaža 2.447.900 dinarjev, Klima montaža 2.447.90 dinarjev, Montažna proizvodnja Celje

1.242.000 dinarjev, Industrijska proizvodnja Celje 1.389.600 dinarjev, Inženirski biroji Maribor 12.600 dinarjev, Eko Ptuj 2.570.000 dinarjev, Klimat 484.200 dinarjev, Tio 871.200 dinarjev, Panonija 968.400 di-

narjev in Ipko 606.600 dinarjev. Alchrom pa je vrnil združevalcem skupaj 8.295.998 dinarjev obrestovanih združenih sredstev, pa 6.662.612 dinarjev udeležbe na skupnem dohodku.

Po ozidih pa je to vračanje naslednje:

	Udeležba na skupnem dohodku	Vračilo obrestovanih združenih sredstev — din
PB	661.664	823.900
IC	12.259	15.282
INŽ	1.310.403	1.631.625
Marketing	512.755	638.496
LBK	50.169	62.455
IB	3.131	3.905
MP	318.472	396.506
IP	356.250	443.627
EKO	915.310	1.139.715
Klimat	124.857	155.461
TIO	224.797	279.890
LSNL	532.210	662.716
OV	387.031	481.905
KM	632.815	787.922
Panonija	250.981	312.489
TA	132.453	164.952
VIPO	76.020	94.628
Ipko	161.035	200.524
	6.662.612	8.295.998

Treba je poudariti, da je doslej to prvo vračanje združenih sredstev v sozdu IMP, ki dobro poteka in je le to svetel zgled v sozdu IMP.

M. P.

Telekom gradi čistilno napravo

Pogoj za delo galvanizerske delavnice

Telekom gradi čistilno napravo za razstrupljanje galvanskih odpadkov. Na to gradnjo so se že nekaj časa resno pripravljali zlasti še, ker so uvideli, da ne morejo udeležiti želje po gradnji galvanizerske delavnice.

Sredi teh priprav pa jih je lani spomlad obiskal še inšpektor in jih z odločbo obvezal, da morajo zgraditi čistilno napravo ali pa zapreti galvano. Potem pa so se lotili gradnje čistilne naprave in hkrati poskrbeli, da gradnja ni ovirala rednega dela v galvanizerski delavnici.

Telekom si zaprtja galvane ne more privoščiti, saj je galvanska obdelava nepogrešljiv del tehnološkega postopka. Galvanska zaščita in obdelava kovin je potrebna za vse Telekomove izdelke, posebno še za visokofrekvenčne naprave. V delavnici za galvaniziranje srebrijo, kositrijo, cinkajo in pasivizirajo. Pri vseh teh postopkih nastajajo strupene odplake, od katerih so najbolj strupene kromatne in cianidne.

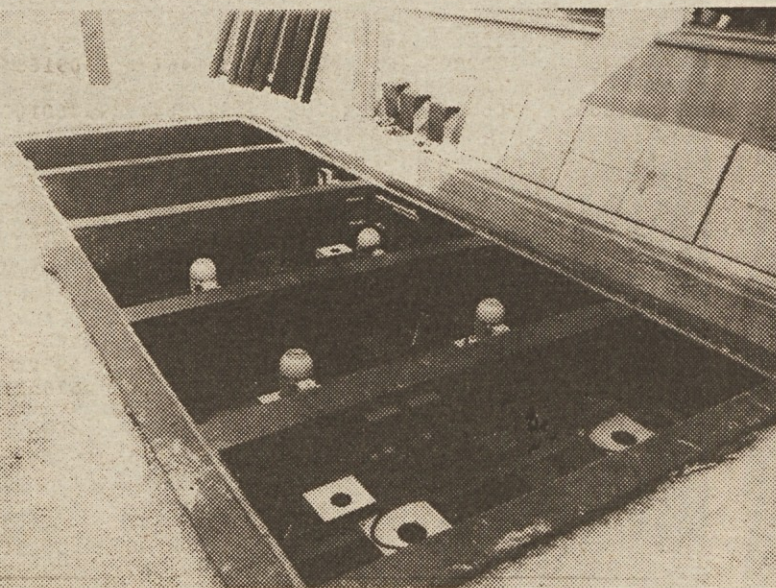
Ker je torej za Telekomovo dejavnost galvana nepogrešljiva, so se morali kljub skromnim finančnim sredstvom lotiti gradnje čistilne naprave, da bo galvana ostala še naprej odprta.

Odločili so se za elektronsko doziranje reagentov, s čimer so zelo zmanjšali reakcijske posode

mnogo manj zahtevnih gradbenih del opravili kar sami. V drugi polovici maja so zaključevali montažo elektronike.

S tem pa vprašanje delavnice za galvaniziranje, kot so povedali v Telekomu, še niso umaknili z dnevnega reda, ampak samo za nekaj časa odložili, kajti rešiti bodo morali še vrsto drugih problemov, saj je galvana še vedno v provizoričnih prostorih.

M. P.

Dva posnetka Telekomove čistilne naprave za galvano: Na levem so reakcijski bazeni, na desnem pa naprava za avtomatsko vodenje naprave.

(Foto: M. P.)

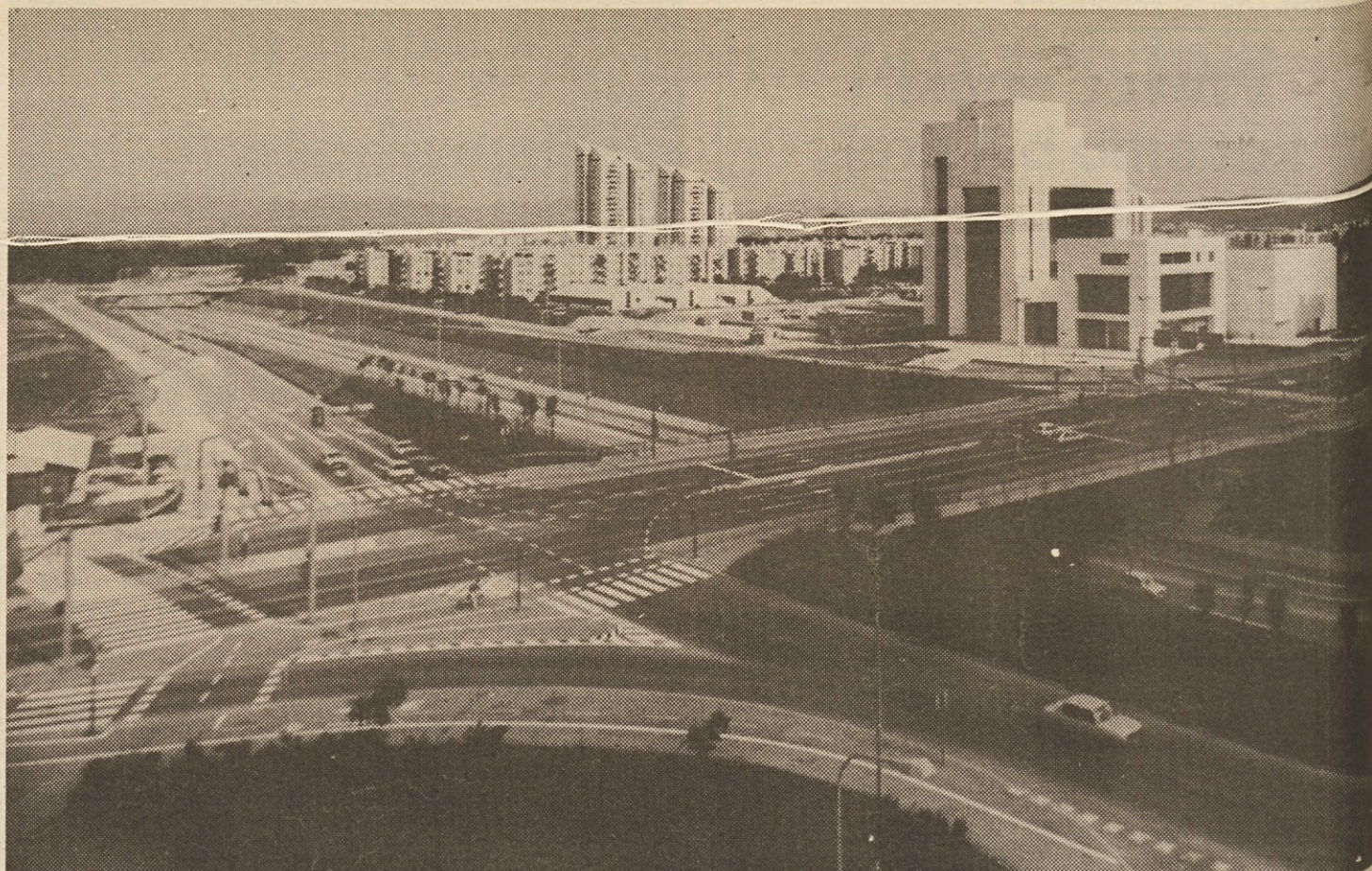
ZAHVALI

Ob boleči izgubi svojega moža se iskreno zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata Klima in vsem sodelavcem za darovano cvetje, izraze sožalja, pomoč ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

ELA MULEJ

Ob smrti svoje mame se iskreno zahvaljujem prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njeni poslednji poti.

Miro in Franc GRČAR

Beli okras Ljubljane

Na križišču Titove ceste in Severne ljubljanske obvoznice smo skupaj z SCT-jem zgradili Smeltov proizvodno-poslovni center. Brez dvoma je to najlepša poslovna stavba v Ljubljani in pravi okras mesta ob severnem vstopu vanj.

Smeltovci so gradnjo svojih poslovnih prostorov zasnovali zelo reprezentančno. Vemo, da je to firma, ki ponuja svoje inženirinske storitve po vsem svetu in tudi s svojim delovnimi prostori želijo domačim in tujim partnerjem že ob vstopu pokazati, kako močni, sodobni in v svet odprti so. Stavba (uporabna površina je 12.000 kvadratnih metrov) deluje zares moderno, obenem pa v njenem javnem delu ne boste našli nobenih cenenih rešitev — le kamen, steklo, kovino, dragocen les.

Nas pa seveda najbolj zanimajo inštalacije, saj smo inštalaterska firma. Te niso kaj posebnega, je povedal Stane Švajger, ki je v Inženiringu koordiniral izvedbo tega projekta. Smo delali že precej zahtevnejše tudi v poslovnih stavbah. Samo za primer: Ta stavba nima hlajenja za poletje, torej nima kompletne klimatizacije, pač pa le prezračevanje.

Kljub temu je bilo z inštalacijami mnogo dela, kar kaže tudi njihova vrednost: pogodbeni je bila 245 milijonov dinarjev in je s podražitvami narasla na 340 milijonov, poleg tega pa so naši tozdi opravili še za približno 110 milijonov dodatnih del, ki niso bila zajeta v osnovni pogodbi. Tu moram pristaviti, da je okrog teh dodatnih del še precej sporov, saj je znano, da je Smelt zelo zahteven investitor.

IMP je imel za inštalacije na Smeltu pogodbo s SCT-jem. Delali so monterji Elektromontaže, OV-ja in Klima montaže, izvedbo pa je koordiniral Inženiring. Sodeloval je tudi Projektivni biro, ki je projektiral inštalacije.

Smeltov objekt je bil zgrajen zelo hitro. SCT-jevci so zasadili lopate poleti 1984. Značilno za ta objekt — in za nas težavno —

je, da je IMP podpisal pogodbo za izvedbo inštalacij šele 15. januarja 1985. SCT je tako dolgo iskal najugodnejšega ponudnika in na koncu smo delo dobili mi. Toda takrat so bila zgrajena že štiri nadstropja, kar je bilo slabo, ker preboji niso bili narejeni na pravih mestih in je bilo potrebna mnogo naknadnega razkopavanja.

Dodatna težava pri izvedbi inštalacij je bila, ker niso bili narejeni detajli arhitektonskih projektov, ki so pomembni za postavitev inštalacij. Investitor je še med gradnjo pogosto spreminjal odločitve, kar je tudi terjalo spremembe inštalacij — na primer spremenjeni dvojni stropovi ali zamenjava podometnih za nadometne inštalacije, ko se je Smelt odločil, da bodo stene obložene. Pa tudi inštalacijski

projekti so prihajali pozno, saj so jih začeli delati šele novembra 1984. Tako so morali monterji mnogo del opraviti po nepopolni dokumentaciji.

Na drugi strani je Smelt zahteval veliko naglico. Objekt je kar precej velik, saj je sestavljen iz treh stavb — to je trietažni upravni del (s pisarnami Smeltovih ključnih direktorjev) ter dva poslovna stolpca — eden s sedmimi in drugi z desetimi etažami. Objekt ima tudi dvorano in precej bogato zunanjo ureditev s podzemsko parkirno hišo in razsvetljavo stavbe ter okolice. Skratka, veliko delo za dve leti gradnje — oziroma za leto in pol, kolikor so imeli časa naši monterji.

Od montažnih del omenimo toplotno postajo, preko katere dobiva objekt toploto od Komunalne energetike. Za prezračevanje oziroma klimo ima objekt tri strojnice. Precej zahtevnih inštalacij so izvedli elektroinštalaterji v recepciji, kjer je bogato

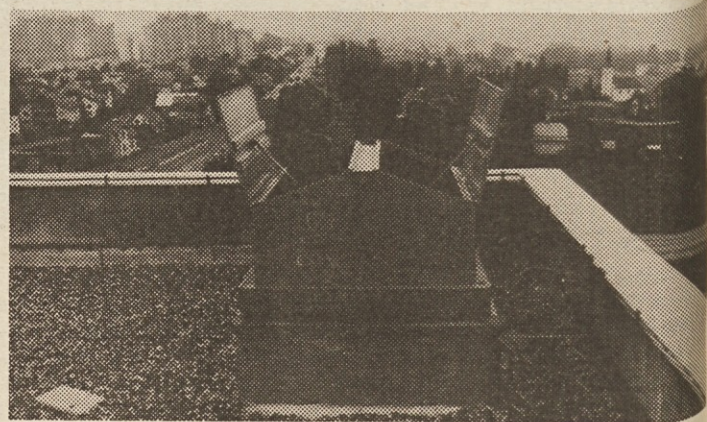
opremljen pult s popolnim centralnim nadzorom nad požarom, vlomi, prisotnostjo v hiši. Na monitorjih bo imel receptor popoln pregled nad vsemi vhodi in sploh dogajanjem okrog hiše.

Smelt bo imel tudi svoj računski center, kjer je vgrajena klima po najsodobnejši tehnologiji. Namesto dosedanjih dvojnih podov so uporabili Tiove anemostatske filtre. Za hlajenje zraka so vgradili LTH-jevo hladilno omaro.

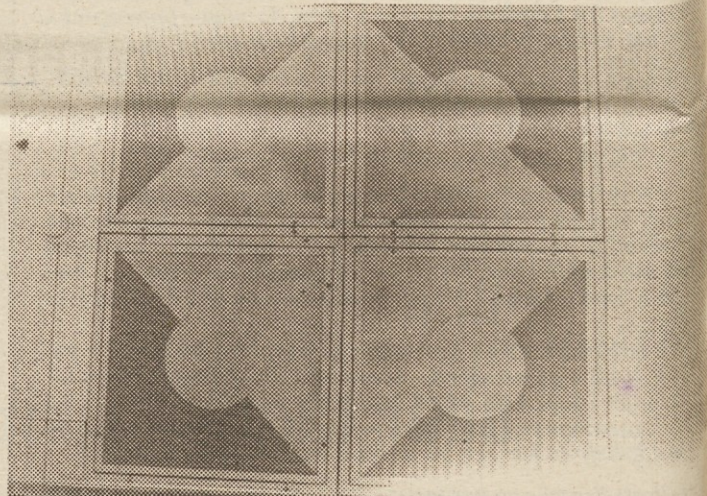
V stavbi je vgrajena tudi vsa potrebna protipožarna oprema, ki jo zahtevajo najnovejši predpisi, proizvajamo pa jo v IMP-ju.

Ob koncu — v kratkem roku smo opravili montažna dela na zelo lepem objektu — v težavnih pogojih zaradi nedodelane in spreminjajoče se dokumentacije. Za to je bil potreben velik napor, dobršna mera iznajdljivosti, pa tudi dovolj velika ekipa, saj je v konici delalo na Smeltu kar 90 naših monterjev.

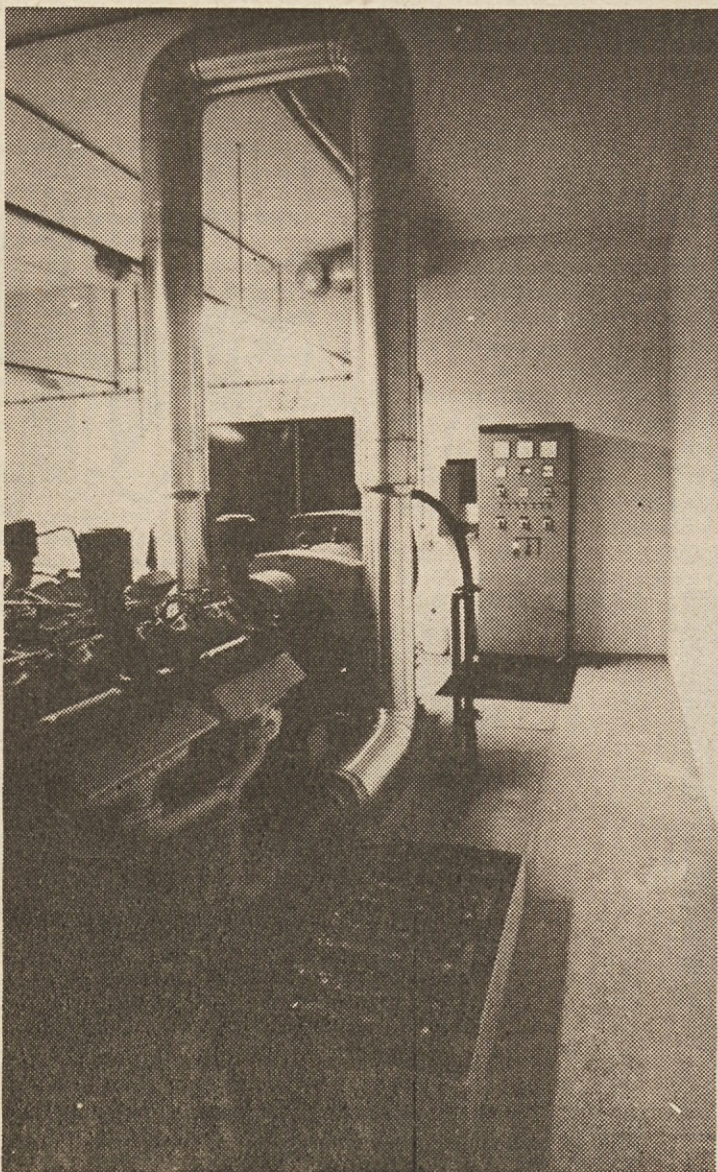
LOJZE JAVORNIK

Dimno-odvodna loputa na strehi objekta.

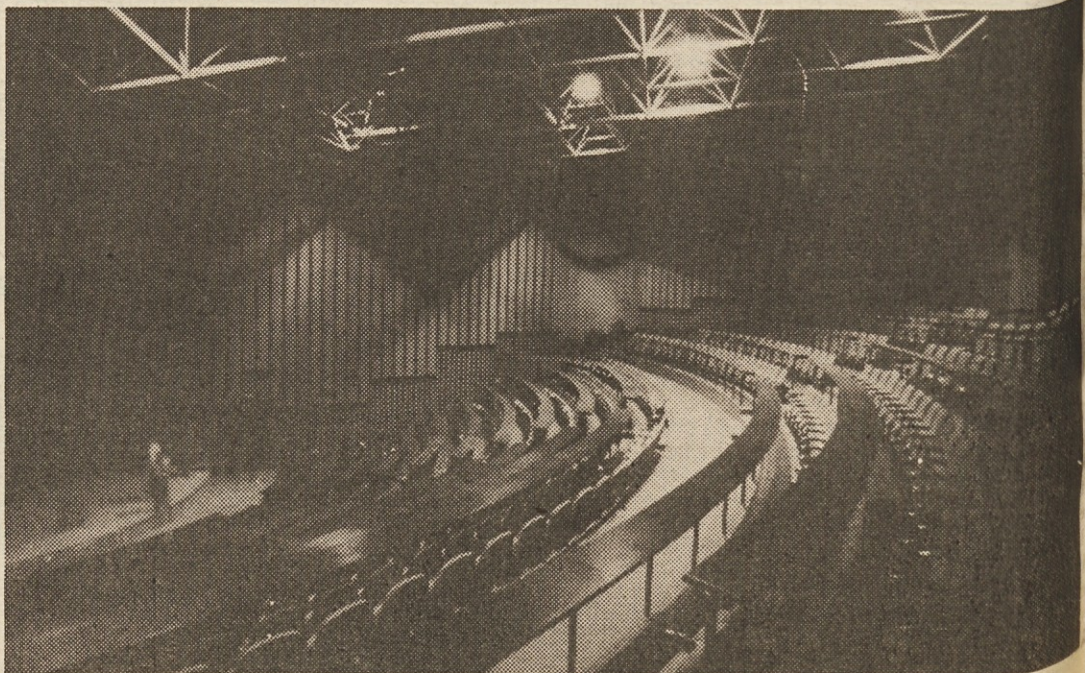
Anemostatski filtri na stropu računskega centra.

Dieselski agregat za rezervno oskrbo z električnim tokom.

Nizkonapetostna plošča za transformatorsko postajo.

Smelt ima tudi dvorano, v kateri je precej bogata inštalacijska oprema.

Želite, da bo Glasnik boljši?

Izboljšajte ga s svojimi prispevki!

Telefon uredništva:
061-314-562

Pet turističnih objektov

Naša koprška Montaža dela ob morju na petih gradbiščih, na štirih od teh pa tudi ljubljanski Elektromonter ter na enem Bliskovi monterji. Na največje gradbišče in Marina v Luciji, ostali objekti pa so Plažni objekt v bližini Marine, Restavracija Ljubljana v Portorožu, Hotel Piran v Piranu in hotelsko naselje Sveti Andrej v Rabcu.

Gradbišče Marine je na nekdanjih solinah in obsega več objektov in sicer operativni ali komandni objekt, dva sanitarna objekta, novo restavracijo z zunanjim bazenom in hangar za popravilo in skladiščenje čolnov in jadrnic.

Montaža Koper je začela delati na tem gradbišču v začetku letošnjega leta, z deli pa bo zaključila do začetka turistične sezone. Na Marininih objektih so koprski monterji vgradili 130 IMP-jevih sončnih sprejemnikov za pripravo sanitarne tople vode, montirali vodovodne inštalacije, inštalacije centralnega ogrevanja (v hangarju in restavraciji), plinske inštalacije (za kuhinjo) ter naprave za prezračevanje restavracije. Vsa oprema, ki so jo montirali je IMP-jeva: Klimatova, Itakova, Tiova, Tratina (Črpalke in Avtomatika).

Na tem gradbišču delajo naši monterji skupaj s koprskim Stavbenikom in s SGP Gorico za investitorja Casino Portorož. Iz Montaže Koper je tu delalo povprečno 25 monterjev. Vodja montažnega gradbišča je Boris Legiša, vodilni monterji pa Vojko Paliska, Jože Lovrenčič, Franc Lampe in Bogdan Majer. Iz Elektromonterja je na gradbišču Marine okoli 25 monterjev. Vodja gradbišča je Franc Erjavc, vodilni monter pa Darko Viler. Za to gradbišče je izdelal projekte projektivni biro koprške Montaže, ki tudi nadzira gradnjo.

Da bodo dela opravljena v pogodbenem roku, so morali naši monterji večkrat delati nadure, pa tudi ob sobotah in nedeljah. Nadure bodo delno kompenzirali, nekaj pa jim jih bodo plačali.

Vrednost IMP-jevih strojnih inštalacij na tem gradbišču je 190 milijonov dinarjev, Elektromonterjevih pa 75 milijonov dinarjev.

Delo na Marininih objektih je zahtevnejše kot na drugih podobnih objektih zaradi kratkega roka, zahtevnih inštalacij in ker so projekte delali hkrati z deli na objektu. Zato so morali monterji pokazati veliko kreativnosti in iznajdljivosti pri delu. Posebno zahtevno je polaganje cevi, ker je teren mehak, saj je komaj en meter nad morjem. Probleme so imeli z dobavo opreme, vendar so jih rešili s sodelovanjem proizvajalcev opreme — IMP-jem.

Montaža Koper ima zelo dobre odnose z investitorjem, saj so njeni monterji stalni izvajalci del na Casino-jevih objektih. Zato so naši koprski delovni organizaciji obljubili, da se bodo na velikem programu, ki ga imajo, ponovno srečali. Da je sodelovanje med investitorjem in IMP-jevimi monterji in nadzorom odlično, je ob koncu našega pogovora na objektih Marine povedal tudi glavni predstavnik investitorja Marininih objektov Drago Alič-Baki.

Plažni objekt v bližini Marine obsega restavracijo s sanitarijami. Njegov investitor je Metropol Portorož. Glavni izvajalec gradbenih del je

SGP Gorica. Koprčani so na tem gradbišču montirali vodovodne inštalacije in prezračevanje. Elektromonter pa je napeljal elektriko. Na tem objektu so delali isti monterji kot na objektih Marine.

Z deli so začeli marca, zaključili pa so jih konec maja. Tako kot v Marini, so tudi na tem objektu opravili dela v zelo kratkem roku, v kar so vložili ogromno truda.

Vrednost del strojnih inštalacij na tem objektu je 20 milijonov dinarjev, vrednost Elektromonterjevih pa 15 milijonov dinarjev.

Gradbišče Restavracija Ljubljana v Portorožu obsega celotno rekonstrukcijo restavracije. Investitor teh del je portoroški Palace. Inštalacije, ki so jih montirali monterji koprške Montaže so: vodovodne, prezračevalne in centralno ogrevanje. Na tem gradbišču so monterji (povprečno jih je bilo 10) iz Montaže Koper delali od začetka marca do sredine maja. Vodja montaže je bil Boris Loredan, vodilni monterji so bili: za prezračevanje Zdravko Čibej, za centralno ogrevanje Jože Habjan, za vodovod Viktor Klodič in Jože Jordan, za plinske inštalacije pa Bogdan Majer, vodja gradbišča od Elektromonterja pa Ludvik Horvat. Vrednost del, ki so jih opravili na tem gradbišču Montažini monterji, je 44 milijonov dinarjev, vrednost del Elektromonterja pa 20 milijonov dinarjev za elektro dela.

Na tem objektu, ki je sezonskega značaja in povezan s turistično sezono, je Montaža opravila dela v roku, s čemer so bili zadovoljni investitor in monterji, ki so dokazali, da se lahko z dobro organizacijo ter veliko truda in razumevanja monterjev dela zaključijo v kratkem času.

Tudi tu je bil problem dobava IMP-jeve opreme, ki so ga spet rešili s sodelovanjem celotnega IMP-ja. Gradbišče hotela Piran v Piranu, kjer prenavljajo in rekonstruirajo celoten hotel, investirajo Hoteli Piran. Na tem gradbišču so Montažini monterji delali skupaj s SGP Gorico in montirali vodovodne inštalacije, prezračevanje in centralno kurjavo. Delati so začeli v začetku marca, delo pa so zaključili maja. Na gradbišču je imela Montaža povprečno 12 monterjev. Vodja montaže je bil Boris Legiša, vodilni monterja pa sta bila Marjan Carli in Gverino Franca.

Oprema, ki so jo montirali, je vsa IMP-jeva (Tratina). Vrednost del Montaže Koper je 25 milijonov dinarjev.

Z investitorjem je Montaža dobro sodelovala.

Na gradbišču Hotelsko naselje Sveti Andrej v Rabcu delajo Montažini monterji skupaj z Elektromonterjevimi. Gradbeni izvajalec del je SCT Ljubljana. Investitor gradnje pa je Hotelsko podjetje Rabac.

V okviru tega gradbišča je obnovi-

tev štirih depandans in gradnja dveh novih hotelov B kategorije. Naši monterji so delali na tem gradbišču od sredine februarja do sredine junija ter montirali vodovodne inštalacije, inštalacije centralne kurjave, vgradili dve toplotni črpalke Termofrisa Split, pa opravili dela v zvezi s prezračevanjem hotelskega dela. Na tem objektu je bilo povprečno 30 do 40 monterjev (Montažinih 30 in 10 Bliskovih). V ta dela je koprška Montaža vključila tudi Bliskove monterje, ki so montirali vodovodne inštalacije. Vodja montaže in Montaže Koper je bil Silvo Germanis, vodilni monterji vodovoda Boris Zadnek, Florjan Tominc, Dušan Kogovšek in Alojz Zadnik, za centralno kurjavo Bogdan Kodrič, Vojko Bizjak, Janez Ajdovec, za plinske inštalacije Bogdan Majer. Za prezračevanje pa je bil kooperant. Pogodbena vrednost strojnih inštalacij je 300 milijonov dinarjev. Vrednost elektro del, ki jih je opravil Elektromonter iz Ljubljane pa 250 milijonov dinarjev. Vsa oprema, ki so jo vgradili, je IMP-jeva — Tratina (črpalke in avtomatika) in Itakova. Po posebnem sklepu delavskega sveta Montaže Koper je bil urnik na tem gradbišču najmanj 10 ur dnevno, ob sobotah pa 8 ur. Monterji bodo nadure delno kompenzirali, delno pa jim jih bodo plačali.

Sodelovanje med IMP-jem in investitorjem je dobro potekalo.

Monterji in vodje montaž so stanovali v hotelu v Rabcu in se tudi tam hranili.

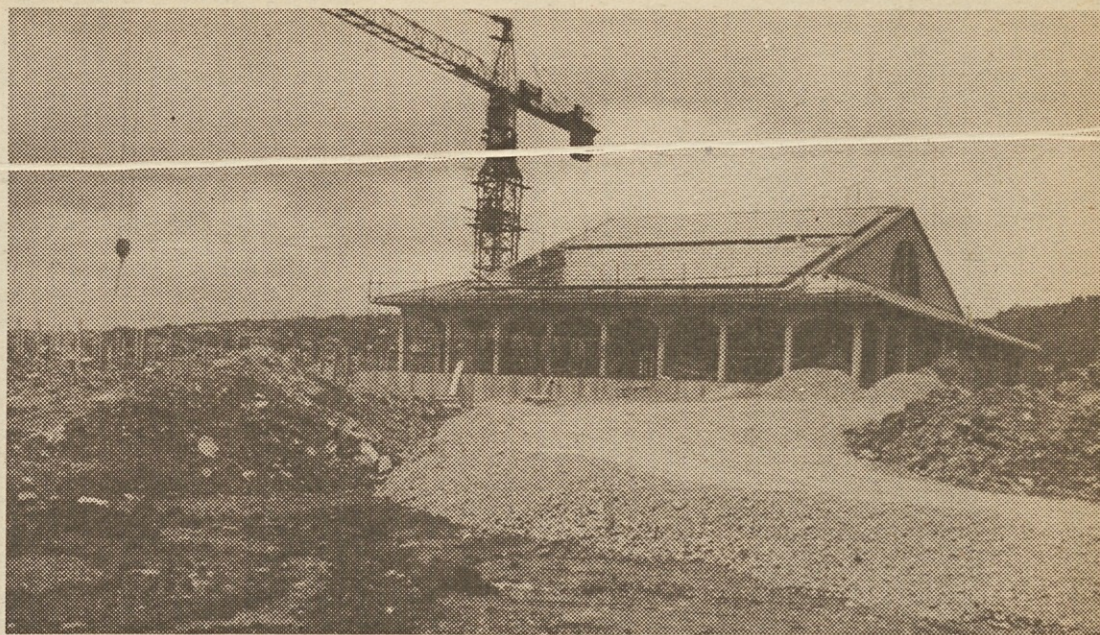
Kasnitev dobave opreme, ki je problem skoraj na vseh omenjenih gradbiščih, pade običajno na ramena neposrednih izvajalcev del, ki morajo zaradi zamujanja dobave opreme delati ob sobotah in nedeljah, pa tudi ponoči, če je potrebno. V samoupravnih aktih pa ni predvideno primerno nagrajevanje za tiste delavce, ki delajo v posebnih pogojih.

Za montažo Koper je zelo pomembno, da so se po dolgem času odprla dela na obalnih gradbiščih, saj tako ni treba monterjem odhajati na gradbišča daleč od doma.

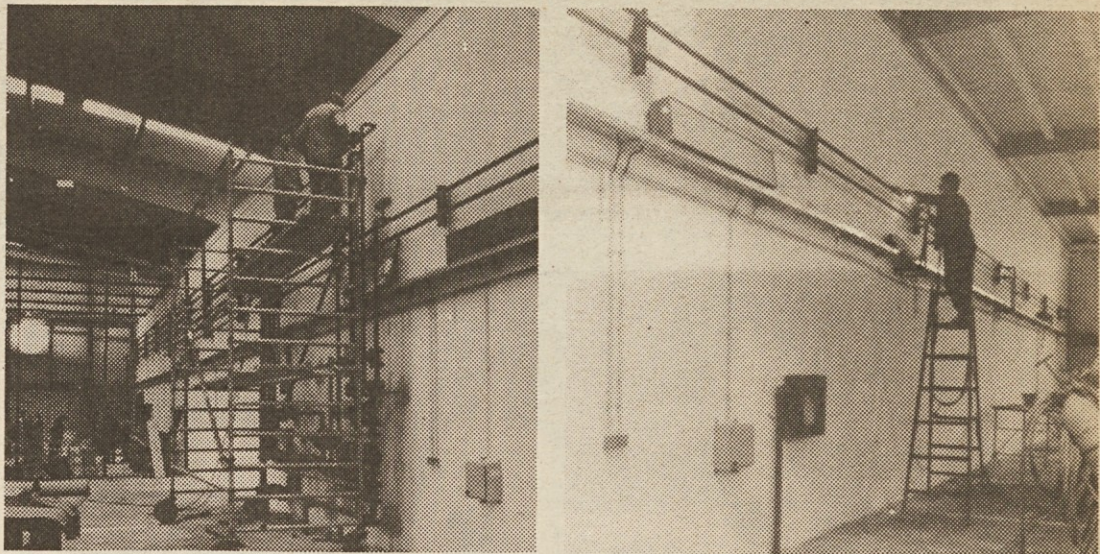
Na obali Montaža vgrajuje čedalje več naprav za izkoriščanje sončne energije in si tako pridobiva izkušnje za izvedbo takih naprav.

Na svojem območju ima Montaža za prihodnje predvidenih še nekaj tako zahtevnih in velikih objektov, kot jih je imela sedaj, vendar je na vrsti industrija. Upajo pa, da bo spomladi turizem odprl vrata novim investicijam tako, da si bodo v Montaži zagotovili dovolj dela za svoje monterje.

MARIJA PRIMC

Sončni sprejemniki na restavraciji Hribček nad portoroško Marino.

Montaža razvoda centralne kurjave v Marininem hangarju za plovila.

Operativni center portoroške Marine.

IZLETI, EKSURZIJE

Črpalke

Zanimiva ekskurzija v Split

V petek, 30. maja, smo se delavci tozda Črpalke odpravili na dvodnevni izlet v Split. Ko smo se zjutraj poslovili od deževnega Brnika, nas je predvsem skrbelo, kakšno bo vreme na cilju. Toda ko smo po štiridesetih minutah prileteli nad Split, smo takoj izvedeli, da ima 22 stopinj.

Z avtobusom smo se odpeljali v mirno in prijazno obmorsko vas Marino, kjer smo se nastanili v stolpu iz XV. stoletja, ki pa je znotraj sodobno opremljen in stoji na samem pomolu. Marina je znana tudi po svojih zavednih prebivalcih, saj je ta mala vasica za osvoboditev v drugi svetovni vojni žrtvovala 26 ljudi.

Ker nas je na pomolu že čakala barka, smo se takoj vkrcali ter odpeljali na prijetno vožnjo po vročem

soncu. Pluli smo mimo otoka Čiove ter po dobri uri pristali na otoku Drvenik, kjer smo se okrepčali na ribjem pikniku, ki so nam ga pripravili člani posadke. Seveda smo se tudi okopali v mirni in čisti vodi. Po tem daljšem postanku smo nadaljevali vožnjo ter pristali še na Šolti, ki je znana predvsem po bazi partizanske vojne mornarice med drugo svetovno vojno. Proti večeru smo se vrnili v Marino, kjer so nas gostoljubni gostitelji že

nestrpno pričakovali. V njihovi družbi in ob dalmatinski glasbi smo se zasedeli dolgo v noč.

Zjutraj nas je pred stolpom že čakal avtobus, zato smo se morali od gostiteljev na hitro posloviti. Toda našli so še toliko časa, da so nas oskrbeli s suhimi figami, saj je kraj znan tudi po tem, da ima glavno pakirnico teh sadežev v Dalmaciji. Odpeljali smo se proti vojaški pomorski bazi Lora v Splitu. Tu so nam predstavniki baze dopoldan razkazali našo moderno pomorsko oporožitev, ki brani Jadran. Večina prisotnih je tako prvič od blizu videla velike in male podmornice, torpedne in raketne čolne itd. Baza je znana tudi po moderni šoli za mlade starešine naše mornarice.

Po končanem ogledu smo se odpeljali v center Splita. Imeli smo prosto dopoldne, ki ga je vsak izkoristil po svoji želji. Obiskali smo veliki trg Marjana, Hajdukov stadion, najzatrnejši so se tudi kopali. Lahko bi še našteval, toda popoldne nam je kar prehitro minilo in čas odhoda je bil vedno bližje.

Ko smo se v poznih večernih urah spuščali z letalom proti Brniku in slišali, da je vreme še vedno deževno in hladno kot prejšnji dan zjutraj, smo si želeli, da bi ostali še kak dan v sončni in topli Dalmaciji. Na tem potovanju oziroma ekskurziji smo zopet ugotovili, koliko lepih in nepozabnih kotičkov naše domovine še nismo videli, zato jo bomo še vedno lahko odkrivali.

METKA BAJDA

Inženiring

Biser ohridski

Ko prvič zagledala sem te, globoko zakoreninil si se mi v srce, biser ohridski.

Zakaj skrivaš lepote v svoji globini, prinesi jih in pokaži na svoji gladini, biser ohridski.

Koliko src po tebi hrepeni, vendar zakon narave ne dovoli, predno tvoje skrivnosti ukroti, biser ohridski.

Mnogo je trpljenja, da te ukroti, vztrajni iskalec veliko pretrpi, biser ohridski.

V meni ostalo je eno samo hrepenenje, da iskalcem tebe ne bilo bi samo trpljenje, da krasil bi še mnogo nežnih src, ki te znajo ceniti, in vse krasote tvoje ljubiti, biser ohridski.

VERONIKA GOLJAR, tozd Inženiring

Bežigrajsko tekmovanje ekip prve pomoči

14. mesto je uspeh za novinke

28. maja je bilo na Gospodarskem razstavišču občinsko tekmovanje (občine Bežigrad) enot civilne zaštite za prvo medicinsko pomoč. Kot vsako leto tudi letos na tekmovanju niso manjkali IMP-jevci. Tekmovali sta dve naši ekipi z Vojkove in Promontova. Promontova ekipa je na tem tekmovanju dosegla 5. mesto, ekipa z Vojkove pa 14. mesto. Poudariti je treba, da so za Vojkovo nastopila dekleta, od katerih jih je polovica končala temeljni pouk iz prve medicinske pomoči šele letos in so tudi prvič tekmovali. Ostale so bile na tekmovanju drugi. Zato je 14. mesto za ekipo, ki še ni posebno izkušena, kar lepo na tekmovanju. Na sliki: Ekipa z Vojkove.

(Foto: Dušan Rebolj)

Interna banka

Obisk pri Livarjih

Na povabilo DO Livar — Viktor Koleša je kolektiv Interne banke v torek, 3. junija obiskal Ivančno gorico.

Z avtobusom, ki nam ga je poslal Livar, smo se ob dvanajstih odpeljali v Ivančno Gorico, kjer nas je pričakala tovarišica Anica Rovanišek in nam na kratko opisala organiziranost in delovanje njihove delovne organizacije. Po ogledu nove upravne stavbe smo si ogledali tudi Livarjevo proizvodnjo v Ivančni Gorici, kjer so nam direktorji tozdrov razložili proizvodni proces.

Najzanimivejši je tozd Livarna sive in nodularne litine, ki je tudi temelj, na katerem se je Livarjeva proizvodnja razširila do današnjega obsega. Ogledali smo si tudi oba druga tozdra: Tovarno armatur in Vzdrževanje in proizvodno orodij.

Menimo, da so taki in podobni obiski delovnih organizacij, ki sestavljajo IMP, koristni in spodbudni za utrjevanje dobrih medsebojnih odnosov in za čim večje strokovno sodelovanje na vseh področjih.

PRIMC RAJKO

Prireditve 8. kulturnega srečanja so bile v zares izjemno lepih prostorih brežiškega gradu. Na zgornji sliki naše pevke na petkovem zaključnem nastopu v Viteški dvorani (dvorana slovi kot najlepša baročna poslikana dvorana v Sloveniji). V isti dvorani je bil tudi literarni večer. Desno: IMP-jev moški pevski zbor med nastopom. Razstava likovnih del in fotografij je bila tudi v brežiškem gradu, v prostoru tamkajšnje galerije. Nastop folklorne skupine pa je bil kar na grajskem dvorišču, kjer so pevci vseh udeležencev zborov skupaj z godbo na pihala na koncu tudi zapeli skupno pesem. — (Foto: L. J.)

8. kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije

Moč ustvarjalnosti

»Tradicionalna kulturna srečanja gradbenih delavcev Slovenije potrjujejo, da je kultura vseh vaših delavcev, pripadnikov vseh narodov in narodnosti Jugoslavije, ki živijo in delajo v Sloveniji, postala pomembna sestavina življenja in dela; pa ne le to, tudi dejaven izraz vaše zavesti in samoupravljalške kulturne politične volje. S tem so vaše aktivnosti na kulturnem področju potrdile znano resnico, da je boj za samoupravljanje v bistvu kulturni boj.« je rekel v slavnostnem govoru na 8. kulturnem srečanju gradbenih delavcev Slovenije sekretar republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Franc Hribar.

Nato je nadaljeval: »Kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije je prav gotovo ena od najvidnejših manifestacij povečane potrebe po kulturni ustvarjalnosti med delavci. Nenehni rasti množičnosti te prireditve, ki letos združuje že 27 gradbenih organizacij s 536 udeleženci, se tako pridružuje še rast kakovosti. Ta kakovost pa se ne kaže le v umetniških dosežkih likovnikov, literatov, glasbenikov in gledališčnikov, temveč tudi v drugačnem razmišljanju o vlogi kulture pri oblikovanju nove družbe — o kulturi samoupravljanja kot načinu dela in življenja.

Zbrali ste se tisti, ki gradite in ustvarjate, ki ne mislite, da so eni le za beton, drugi pa za umetniško besedo, eni za asfalt in drugi za estetsko podobo. S svojim delom in ustvarjanjem dokazujete lastno celovito osebnost za čas, ko naj bo »vsak človek delavec in vsak delavec človek.«

Veliko število organizacij in številno udeležencev dokazuje, da se kultura in potreba po kulturnih storitvah nenehno povečuje ne samo zato, da preživimo prosti čas, temveč da izrazimo celovito človekovo ustvarjalnost, ki vključuje znanje, medčloveške odnose, odnos do dela in rezultatov dela, odnos do okolja, skratka ves tisti ustvarjalni potencial, ki je pogoj za sleherni hitrejši nadaljnji razvoj, za medsebojno poznavanje, za vse tesnejše združevanje naših narodov in narodnosti, za krepitev naše skupnosti, bratstva in enotnosti, zavesti o neločljivi povezanosti naših usod v samoupravni socialistični Jugoslaviji in solidarnosti na podlagi popolne enakopravnosti.

Na koncu mi dovolite, da vam izročim pozdrave Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije z željo, da nadaljujete svoje kulturno gibanje z vztrajnostjo, ki je gradbincem lastna in s prepričanjem, da bi dosegli naš skupni cilj, da bo vsak delavec iz vrst gradbeništva našel svoje mesto v organiziranem kulturnem življenju svoje organizacije združene dela, ki mora postati enakovredna sestavina kulture svoje družbeno-politične skupnosti, je končal Franc Hribar.

Govor sekretarja Republiškega sindikalnega sveta citiram skoraj v celoti, ker je lepo opisal pomen gradbinskih kulturnih srečanj in tudi

dokazal, da odmevnost teh srečanj sega preko panoge. Vodstvo slovenskih sindikatov, kot vidimo, pripisuje ljubiteljskemu kulturnemu ustvarjanju delavcev zelo velik pomen, prav tako vsakoletnim kulturnim srečanjem, katerih zasluga je, da so desetletne kulturne ustvarjalce v naših ozdih prerasle že v stotine in da je tudi kvaliteta njihovega delovanja v stalni rasti.

Zdaj pa na kratko še nekaj podatkov o letošnjem srečanju gradbincev:

● Organizirala ga je delovna organizacija SCT. Znano je, da ima ta delovna organizacija zelo razvejeno in dobro organizirano kulturno dejavnost in tu bi rad spomnil, da so se gradbinska kulturna srečanja razvila iz sodelovanja pevcev SCT-ja in Kograda. Rekli so: »Zakaj ne bi k sodelovanju pritegnili še drugih?« in začeli prireditve, ki je postala tradicionalna. SCT je tokrat kulturno srečanje gradbincev prvič organiziral in organiziral ga je zares dobro. Program je tekel gladko, vse publikacije so bile vsebinsko dobro pripravljene in kvalitetno natisnjene. (To je posebej pomembno za katalog, v katerem se ohranjajo najboljše dela za vse, ki jih bo nekoč morda zanimalo, kaj so gradbinci pravzaprav pokazali na svojih srečanjih.) Nikoli doslej še ni noben organizator pokazal toliko pozornosti do udeležencev organizacij, saj so nas prav vse predstavili v posebni prilogi svojega glasila, ki ga prejemaajo vsi SCT-jevci, delili pa so ga tudi vsem udeležencem kulturnega srečanja. Organizatorji so nato za vsako prireditev pripravili še poseben program, napisali so tudi lepe vsebinske napovedi, skratka, mnogo dela, ustvarjalnosti in domiselnosti so vložili v izvedbo prireditve.

● 8. kulturno srečanje je bilo v Brežicah. Za to mesto so se SCT-jevci odločili, ker imajo v njegovi bližini — to je v Krški vasi — tozdr Proizvodnja kmetijske mehanizacije. V večjih centrih je kulturne ponudbe toliko, da gradbinske prireditve ne pridejo do pravega izraza, so razmišljali SCT-jevci. (O tem govori tudi naša izkušnja, ko je IMP (delovna organizacija Izip) organiziral 4. kulturno srečanje v Ljubljani). SCT-

jevci so imeli pri izbiri kraja srečno roko. Vsem nam je bilo toplo pri srcu ob prijaznosti, s katero so nas sprejemali in pozdravljali domačini s predsednikom občinske skupščine Stanetom Ilcom na čelu. Vsi so nam iskreno zatrjevali, kako veseli so, da smo gradbinci prišli prav mednje. Zares, odprli so nam roke in srca, kot je rekel namestnik SCT-jevega glavnega direktorja Niko Ogrinc na zaključni prireditvi in jim v imenu vseh udeležencev izrekel iskreno zahvalo. To vzdusje omenjam, ker je vsem našim stopajočim dalo veliko spodbudo.

● Udeležba na srečanju je bila rekordna: prišli so kulturniki iz 25 delovnih organizacij in dveh srednješolskih centrov. 33 avtorjev je poslalo čez 1.000 pesmi, črtic, humoresk, celo odlomke iz romanov. Svoje slike, risbe, grafike in skulpture je razstavljalo 37 likovnikov. Fotoamaterjev je prispevalo fotografije, predstavili pa so se tudi trije izdelovalci tapiserij. Na zaključni reviji je nastopilo 10 pevskih zborov, godba na pihala in folklorna skupina. Letos sta se prvič prijavili tudi dvigiralski skupini, tako da je bil program razširjen še z gledališkim večerom.

Obiskovalci smo bili veseli kvartete del in tudi člani strokovnih žirij ugotavljajo, da splošna raven sodelujočih raste in je vse več tistih, ki dosegajo prav presenetljivo raven. Sicer bi rad še posebej omenil igralsko skupino Srednje gradbene šole Ivana Kavčiča in šestdesetletanski pevski zbor novomeškega Srednješolskega centra, ki so bili oboji v samem vrhu nastopajočih. Liga mladih s šole Ivana Kavčiča (tako se imenuje skupina) je s predstavo Jesihovih Grekkih sadežev pravice dokazala, da so ob dnevu mladosti zasluženo dobili nagrado kot najboljše srednješolske igralske skupine v Sloveniji. To je težka, dinamična predstava, ki so jo odigrali naravnost bleščeče. Tudi novomeški mladinci prekosijo marsikateri zbor, ki mnogo dalj časa skupaj. Posebno doživetje pa so nam pripravili na tovariškem srečanju. Termah, ko so priredili pravi koncert in prepevali dobro uro, dokle jih ni utrujeni zborovodja preprosto naj le nehajo. Seveda je že tradicija, da pevci na svojih tovariških srečanjih prepevajo, toda novomeški solariji so tudi ob tej priložnosti zahtevali, da se poje resno in naj jih vodi dirigent. Če morda mislite, da rojijo današnji mladini po glavi le neumnosti in da nočejo delati, potem je res škoda, da niste doživeli tega improviziranega koncerta v Čateških toplicah.

LOJZE JAVORNIK

VINKO LAPUH

Sanacijski program

(veseloigra)

DIREKTOR: Suzi! Suzi! (nesrečen) Sami računi! Sami neporavnani računi!

TAJNICA: Prosim gospod direktor! Klicali ste me... Vam lahko pomagam? Morda potrebujete toploto ženskega bitja?

DIREKTOR: Izmučen sem draga moja in duševno uničen... Ni mi do muckanja... Preklete! Iz te situacije nas tudi čarovnik iz Oza ne bo rešil! Ne morem verjeti! Kakšen spreobrat je nastal v usnjarski industriji...

TAJNICA: Gospod direktor! Saj ste čisto bleedi! Nobene močatosti ne izkazuje več. Poslušajte, kje zaboga je naš direktor, ki pomeni strah in trepet v naši industriji?

DIREKTOR: Težave draga moja! Inflacija mi je vzela orožje iz rok. Pogovoriti se moramo. Lepo te prosim, skliči najožji kolegij tovarne... Tako se moramo prebuditi in razmišljati v drugi smeri. Vrag nas bo vzel, če ne bomo poslali nazaj v proizvodnjo, če ne bo sposobna članov DS prepričati glede nakupa najinega paradiža.

TAJNICA: Vi ste pameten direktor... Imate veze in poznanstva... Situacijo, ki nas je doletela, boste vi obrnili v naše dobro. Mi vam zaupamo Aljoša!

DIREKTOR: Suzi, ti si edina svetla zvezda v tej firmi... Edino nate se lahko tako mehko naslonim.

TAJNICA: Kako bo šele mehko, če bo delavski svet potrdil vašo odločitev glede nakupa mojega stanovanja...

DIREKTOR: (Strogo) To ti bom povedal muca maca! Predsednici delavskega sveta sem že povedal, da jo bomo poslali nazaj v proizvodnjo, če ne bo sposobna članov DS prepričati glede nakupa najinega paradiža.

(Smejeta se.)

TAJNICA: Vedela sem, da si odločen direktor! Ko prideš, reči gospodinj, da si moj brat. Po možnosti prinesi še viski. Celo noč bova imela mir. Lahko bova sanjalarila in iskala rešitev iz tvojih problemov.

(PRIHAJAJO ČLANI KOLEGIJA)

TEHNIČNI DIREKTOR: Zdravo direktor! So ti že sporočili, da je Rilec ugotovil napako v našem X proizvodu?

DIREKTOR: Sporočili so mi. Sam vrh ve za to. Prekleta svinjarija! V to nas je spravil kontrolor Lojz! Samo

zato, ker je imel lepo ženo in smo jo vsi radi pogledali... je tako tehnični?

TEHNIČNI: Da, da... mi smo krivi. Odpustili smo ga iz službe samo zato, ker smo bili mnenja, da je preveč natančen pri kontroli končnih izdelkov.

DIREKTOR: In sprejeli so ga ravno v Rilec, ki je naš največji odjemalec koz... Katastrofa!

TEHNIČNI: Katastrofa!

PREDSEDNICA DELAVSKEGA SVETA: Zdravo fanta! Še kofeta nisem v miru spila, ko sem šlaša, da gre za resno zadevo... A veš direktor, da nam je Rilec poslal vse kože nazaj?! Cel tovarnjak proizvoda X je neuporaben.

DIREKTOR: Saj ste nori!!! A se sploh zavedate, kaj to pomeni? To je sabotaza, vam pravim!!!

PREDSEDNICA SINDIKATA: Tovariš direktor. Priznati morate, da je sindikat pravočasno opozarjal na morebitne napake. Upam tovarišija, da niste pozabili, kako je sindikat ostro nasprotoval nakupu špičastega bobna za žlajfanje koz.

TEHNIČNI: Počakaj tovarišica predsednica! V tehnične probleme pa ti prepovedujem vtikati nos! Jasno?!

PREDSEDNICA DS: Ne! Ne tako, tovariš tehnični. Danes smo zbrani zato, da bomo skupaj reševali problem, ki pa ga nismo skupaj ustvarili. Rečem vam, da bo nekdo MORAL prevzeti to odgovornost, kajti špičasti boben se res ni obnesel tako, kot smo od uvoženega artikla pričakovali.

PREDSEDNICA SINDIKATA: Samo še to naj dodam! Sindikat je podprl izdelavo špičastega bobna po projektih, ki jih je izdelal naš orodjar. Dogovorili smo se, da ga bomo izdelali v lastni režiji in z domačim materialom. Tovariši! Zapisnik s to vsebino je že nekaj časa izginil neznano kam. To je svinjarija, vam povem! Še preden smo zapisnik našli, se je na naši deponiji pojavil slavni špičasti boben transportiran v rostfraj pločevini naravnost iz Nemčije.

PREDSEDNICA DS: Mislim, da je v tem grenkem in prav gotovo dobronamernem besedičenju nekaj resnice. Tudi moji zapisniki, se pravi zapisniki delavskega sveta, so tiste čase nekam sumljivo izginjali. Kriviti ne morem niti sebe, niti tajnika samoupravnih organov. Tu je prav

gotovo šlo za nekoliko slabše, lahko bi rekli, nekoliko malomarno opravljanje del in nalog.

DIREKTOR: TAKO TOREJ! Si slišal tehnični? Za slabo poslovanje sva sedaj kriva samo midva, Predsednica delavskega sveta se je oprala. Sindikatka tudi. Mladino pa ta problem ni nikoli zanimal. OSTALA SVA SAMA! Midva sva kriva. Si slišal tehnični? Midva, ki sva morala teden dni preživeti v Nemčiji, ločena od družine, dela, samoupravljanja in jutranje kave. Teden dni trpljenja v Nemčiji! Lepa zahvala! Hvala vam. Hvala.

TEHNIČNI: Dobrota je pa res sirota. Če samo pomislim, koliko časa sva morala preživeti v nočnih lokalih in se pregovarjati glede dobave tega prekletega bobna.

DIREKTOR: Pusti to tehnični! Najinega truda in neprespanih noči ne bo nihče razumel in nihče ne bo sočustvoval z nama. Je že tako.

PREDSEDNICA DS: Tov. direktor! Ugotovili smo, da stvar le ni tako katastrofalna, kot je bilo videti na prvi pogled. Boben si je ogledal naš orodjar in veste kaj je ugotovil?

VSI: KAJ?

PREDSEDNICA DS: Špice!

DIREKTOR: Špice si rekla? Kje je prospekt tehnični?

Ugotoviti moramo, kakšno zvezo imajo špice z našim X proizvodom.

TEHNIČNI (ga potegne vstran): Prospekt sva vendar pustila na Kurben štrase havs, kjer sva tisti večer prese-

dela na pločniku, pred hotelom.

DIREKTOR: Pa sem ti ja zaboga zabičal, da ga poberi, ko se bova streznila!

TEHNIČNI: Saj bi pa, kaj, ko je pričelo deževati in sva ga potrebovala za klobuk.

DIREKTOR: Da, da. (se obrne k ostalim). Prospekti so se verjetno zgubili med transportom.

PREDSEDNICA SINDIKATA: Tudi sindikat ni spal, tovariši. Zadolžili smo tovariša kurjača, ki se spozna na te reči. Pregledal ga je in ugotovil, da je za kože izredno nevaren.

DIREKTOR: Poglejte! To je boben in to je koža. Prav gotovo so Nemci izdelali boben s špicami samo zato, da se med vrtenjem lahko bojujejo z rogovi. Kaj praviš tehnični?

TEHNIČNI: Da, to je mogoče. Če si ogledam zadnji del ali zadek te živali...

DIREKTOR: Daj tehnični. Kaj ovinkariš? To je navadna rit krave. Izražaj se preprosto, saj si med domačimi!

TEHNIČNI: Razumem! Če bi šlo samo za zadnjo rit, potem boben ne bi potreboval špic.

SUZI: Direktor! S sodišča so klicali. Pravijo, da nam bodo blokirali žiro račun. Plače pa nam bodo trgli in jih imeli za poravnavo stroškov, ki smo jih povzročili tovarni Rilec z našim X proizvodom.

DIREKTOR: KAJ? Saj so čisto nori! Uničili nas bodo... Kaj pa si ti usranici domišljajo? Mi smo usnjariji in vemo, kako se ravna s kožo... Poklical bom direktorja! Mu bom že pokazal... tri, sede... Halo, halo, dober dan! Vojvod, gospod direktor! Kako? Kdo? Direktor Špeh pri

telefonu. Da, da, iz tovarne usnja kličem. Kaj, Kako? Tega nisem vedel, gospod direktor... Da so napake v stroju... jenu... Nemogoče! Vse bomo storili... Na prava ušesa je prišlo. Takoj bom preveril! Dobro, dobro... Kaj! Z nam ste prekinili poslovne odnose?! Odložil je slušalko!

TEHNIČNI: Jooj! Uničeni smo. Že tako delimo plačo iz fonda za stanovanja in sklada skupne porabe.

PREDSEDNICA DS: Nič več! Ta mesec smo 300 milijonov nakazali za nakup nujno potrebne stanovanj.

TEHNIČNI: Kaj pa čekaš? Kakšno stanovanje nekega direktorja?

DIREKTOR: Mir! Tako se s predsednico delavskega sveta ne pogovarja! Ti si tehnični direktor in se zanimaš svoje delo! Že tako ti to ne gre preveč od rok... Predsednica delavskega sveta naj odloča po svoji vesti in v imenu delavcev! Jasno?!

OBA: Jasno!

DIREKTOR: Zahtevam natančen delitev del in nalog. V mojem podjetju ne bom trpel, da bi drug drugemu skakali v koruzo. Tovarišica, predlagam, da izvršimo kontrolo v proizvodnji.

TEHNIČNI: Takoj je potrebno revidirati garderobni omarice in narediti zaplembo alkoholnih pijač. Se strinjajo predsednica delavskega sveta? Moramo tudi preveriti prisotnost na delovnih mestih. Zadnje čase vlečem na ušesa da eden drugemu štampljajo kartice.

DIREKTOR: Kaj? Krucja fiks! Da se v moji tovarni razvija taka anarhija! Nezasišano. Takšnih neumnosti nočem nikoli več slišati! To je popolno obrekovanje! To je nemogoče! JASNO!

OBA: Jasno!

PREDSEDNICA SINDIKATA: Tovarišica predsednica. Počakaj za hip, prosim! Obravnava moram primerno. Kramarja, zato bi želela slišati tvoje mnenje. Poslušaj, kaj je napisal v svoji pritožbi!

»Menim, da v naši tovarni preveč smrdi. Mojo trditve so potrdili tudi inšpektorji...« Le kaj si je dovolil napisati? Od vodstva so zahtevali, da kanalizacijo odpadnih snovi speljemo pod zemljo...

»Slišal sem, da so površinske odpadne poti v novejših usnjarnah strogo prepovedane.«

PREDSEDNICA DS: Daj to je res. Transportna odpadne svinjarije po sredini tovarne res ne sodi v novejšo tehnologijo usnjarske industrije.

PREDSEDNICA SIND.: No, še ta delček njegovega jamranja bom prebrala: »Zaradi puljenja dlak si delavci vsakodnevno poškodujemo nohte. Temu bi lahko rekli, da so naša osnovna sredstva v nenehnem remontu. Tako zahtevamo, da nam nabavite ščitnike za nohte, ali pa zate normo. Kramar.«

PREDSEDNICA DS: Da, tudi to je res. Včeraj sem se osebno ogledala njegove nohte. Tako je bil neboljjen, da sem ga zvečer pocartala in ga pustila spat do jutra kar v moji postelji.

PREDSEDNICA SINDIKATA: Kaj si naredila? Kdo je spal v tvoji postelji? Kramar? Ti lisica prekleta! A mi

Delež IMP-jevcev na 8. kulturnem srečanju

Opaženi dosežki

Ko poročam o 8. kulturnem srečanju, lahko s posebnim zadovoljstvom ugotovim, da je IMP za to prireditve prispeval precejšen in kvaliteten delež. Brez dvoma je bil to doslej najuspešnejši nastop naših amaterskih kulturnikov.

Na razstavi smo videli nove slike Pavla Dornika iz Marke-tinga in Francija Vogrinca iz Panonije, v literarni večer pa sta bili vključeni tudi pesmi Veronike Goljar iz Inženiringa in Metke Bajde iz delovne skupnosti Interne banke.

Na reviji pevskih zborov sta nastopila oba naša zbora — in smo tako edina organizacija, ki ima kar dva pevška zbora. IMP-jevski pevski zbor je kot prvi začel revijo, kar je gotovo odgovorna naloga. Naše pevke so dokazale, da so zdaj že zelo solidno pripravljene in so brez vsakršne treme prispevale dober začetek nastopa pevskih zborov. Tudi fantje so zelo dobro zapeli in dokazali, da jim narodne pesmi ležijo. Zares že dolgo nisem slišal našega zbora peti tako dobro.

Posebno pozornost je pritegnila igralska skupina Šotor. Vinko Lapuh je posebej za gradbinsko kulturno srečanje napisal veseloigro Sanacijski program, ki jo je žirant Tone Kuntner zelo pohvalil.

»Prav presenečen sem, kako duhovito je napisana ta igra in kako lepo tečejo dialogi,« je rekel gledališki igralec in pesnik Tone Kuntner. »Avtor je pisal o dogodkih iz vsakdanjega življenja, kar se mi zdi povsem pravilno. Ob branju igre sem začutil življenje in to je bistveno:«

Ker je Sanacijski program značilno Lapuhovo delo, ga bomo objavili v Glasniku — danes začnemo s prvim dejanjem, v naslednji številki pa bo objavljeno še drugo. Tako bodo lahko vsi IMP-jevci spoznali teme, ki jih obravnava skupina Šotor. Tudi druga njihova dela, ki jih poznam, obravnavajo teme, ki so nam vsem domače in brez dvoma so Šotorovci doslej na vsakem svojem nastopu vstopili dober stik z gledalci in jim dali obilo snovi za razvedrilo — pa tudi za premislek.

Njihov nastop na kulturnem srečanju pa je bil daleč od popolnosti. Tehnični vodja Ivan Sokler

je po predstavi povedal, da je ansambel vabil skupaj le štirikrat. To se je predstavi seveda poznalo in po mojem vsebina igre ni prišla do izraza tako, kot bi lahko, če bi Šotorovci uprizaritvi posvetili več pozornosti. Srednješolci s centra Ivana Kavčiča so s svojo igro Šotorovce daleč prekosili. Seveda pa drži, da je bila tematika Sanacijskega programa zlasti preprostem občinstvu zelo blizu in so bili gledalci s predstavo kar zadovoljni — Šotorovci pa tudi. A kljub temu bi bilo dobro, če bi naslednjo igro vadili več kot štirikrat.

Del IMP-jevih predstavnikov na 8. kulturnem srečanju: Metka Bajda, Franci Vogrinec in Veronika Goljar.

Prihodnje kulturno srečanje bo še boljše

Ne čakajte na maj!

Program kulturnih srečanj gradbenih delavcev Slovenije je treba temeljito spremeniti. Gradbinski ustvarjalci naj se ne bi več zgolj srečevali med seboj in nastopali eden drugemu, pač pa naj bodo srečanja namenjena javnosti. Vegradovci, ki so prevzeli organizacijo prihodnjega 9. kulturnega srečanja leta, so obljubili, da bodo poskusili narediti nekaj korakov v tej smeri.

Brez dvoma drži, kar smo že mnogokrat pisali, da so gradbinska kulturna srečanja iz leta v leto vse bolj množična in kvalitetna. Res pa je tudi, da je bil doslej njihov odmev v javnosti minimalen.

Brežice so sprejele gradbinske kulturne kot verjetno še noben kraj doslej, pa tudi SCT-jevci so dobro poskrbeli za propagando. Vse mesto je bilo prepleteno z lepaki, transparenti in tudi večina trgovcev je v svoje izložbe nalepila lepake ter postavila propagandno gradivo sodelujočih delovnih organizacij. Vse to je seveda imelo odmev, tako da je prišlo na prireditve določeno število domačinov. Pa vendar, resnici na ljubo: na zaključni reviji pevskih zborov je bilo pevcev daleč več kot občinstva. To se pravi, da nastopaš sam zase.

Že nekaj časa je v Kulturni komisiji sindikata gradbenih delavcev Slovenije prisotno razmišljanje, da bi morali ta naša gradbinska kulturna srečanja izpeljati drugače, toda do konkretizacije nismo prišli. Na brežiški okrogli mizi je dal nekaj spodbud Doro Hvalica z Republiškega sindikalnega sveta. Išcite nove oblike, nam je svetoval, da se približate lju-

dem. Na primer: Likovniki bi svoja dela lahko razstavili kar na ulicah, literarni večer je lahko v parku, ali pa v neki delovni organizaciji med stroji, slikarji lahko naredijo slikarsko kolonijo, pevci zapojejo na kakšnem trgu. Seveda je prav, da se najboljša dela predstavijo na klasičen način npr. razstava, literarni večer, gledališka predstava, revija pevskih zborov. Toda zraven naj bodo še druge prireditve, s katerimi bodo kulturniki svoja dela približali človeku na delovnem mestu ali na cesti. Gotovo bodo marsikoga privabili, da si bo nato sel ogledat še razstavo ali poslušat literarni večer.

Bila je tudi dilema, ali ne bi morda zahtevali od sodelujočih večjo kvaliteto in dovolili priti na srečanje le najboljše. Toda ali niso ravno začetniki in tisti, ki še se iščejo, najbolj potrebni spodbud in izkušenj, ki jih lahko dobijo na srečanjih? Vsak je torej dobrodošel in tisti, ki se želijo učiti, še posebej. Toda prikaz del mora biti premišljen. Na osrednje prireditve sodijo zares najboljše dela, množičnost pa je potrebno predstaviti na drugačen, širšem občinstvu bližji način, je predlagal Doro Hvalica.

Vegradovci so razmišljanja za okroglo mizo pozorno poslušali in obljubili, da jih bodo poskušali prihodnje leto v Velenju v čim večji meri uresničiti. V svojem mestu imajo vso podporo, saj je bil v Brežicah z njimi tudi predsednik velenjskega sindikalnega sveta, kar kaže na zgledno sodelovanje med delovno organizacijo in občinskimi strukturami. Seveda čaka Velenjčane še precej dela, kajti zdaj bo treba iz — resnice na ljubo še dokaj nerazdelanih — zamisli narediti konkreten program. Toda Vegradovci obljubljajo, da bodo skušali poiskati vse možnosti, ki jih ponuja Velenje za kar najbolj raznovrstno in odmevno predstavitev kulturne ustvarjalnosti.

In zdaj se misel za vse tiste IMP-jevce, ki imate ustvarjalno žilico: Vzemite ta zapis kot napoved 9. kulturnega srečanja spomladi 1987! Začnite delati! Ne čakajte razpisa, da ne boste potem spet tamali: Joj, tako malo časa je, da nekaj napišem ali naslikam. Ne verjamem, da lahko nastane dobro delo, če mu je spodbuda le razpis. Spodbuda naj bo vaše doživljanje, razpis pa vas napoti na prireditev, kjer lahko svojo stvaritev predstavite drugim.

In vključite se v Kulturno društvo IMP, ki ga ustanovljamo! Če želite o tem več informacij, kot jih lahko preberete v Glasniku, poiščite Eda Kržišnika v Klimatu, telefon (061) 345-061.

L. J.

25. junija bo seminar o fotografiji

Vse, ki vas zanima fotografija, vas Odbor za obveščanje vabi na predavanje, ki bo v sredo, 25. junija ob 17. uri v sejni sobi delovne organizacije Elektromonter na Vojkovi 58.

Na predavanju nam bodo predstavniki fotosekcije Delo spregovorili o estetskih in tehničnih problemih umetniške fotografije. Predaval nam bo predsednik Delove fotosekcije Edo Marušič, ki je tudi predsednik Foto zveze Jugoslavije. Verjetno bo sodeloval tudi še kak kolega z Dela.

Na seminarju se bomo tudi dogovorili o ustanovitvi fotosekcije v IMP-ju in o programu njenega dela. Premislite torej, kaj bi želeli delati v okviru fotosekcije in skupaj se bomo dogovorili, kako bi te načrte uresničili.

V Panoniji imajo likovno sekcijo

V IMP-ju ustanovljamo Kulturno društvo, v okviru katerega so v Panoniji 20. maja ustanovili svojo sekcijo slikarji amaterji. V sekciji so zdaj štirje člani: Franc Vogrinec, Mičo Totič, Vlado Jambor in Borut Kazar. Za predsednika sekcije so imenovali Franca Vogrinca.

Člani sekcije so se že dogovorili, da bodo pripravili razstave — prva bo še ta mesec v Muri, naslednja bo predvidoma oktobra v okviru sozda v Ljubljani, za 29. november pa v Panoniji. Dogovorili so se tudi, naj bi imela vsaka od teh razstav najmanj 15 slik.

Lepo bi bilo, da bi Panonijin zgled posnemali še v drugih IMP-jevih ozidih!

Predstavimo zdaj še člane Panonijine slikarske sekcije!

Franc Vogrinec iz tozda Kmetijske mehanizacije je po poklicu brusilec orodjar. S slikarstvom se v prostem času ukvarja že od osnovne šole. Za slikanje ga je navdušil profesor likovne vzgoje v 7. in 8. razredu. Skupaj s profesorjem Stevom Stefančičem je risal v glavnem krajine. Njegova dela so prekmurski motivi v olju in grafiki. Njegov slikarski vzornik v realizmu je Jože Kramberger iz Dravograda. Vogrinec je svoja dela tudi razstavljal in sicer samostojno v murskosoboški Muri, nekaj razstav je imel v okolici Murske Sobote.

S svojo razstavo vsako leto popestri kulturni program v Osnovni šoli Ivan Cankar v Bo-

gojini ob kulturnem prazniku 8. februarju. Za drugo polletje pa pripravlja samostojno razstavo, ki bo v okviru IMP-ja. To razstavo namerava prenesti še v druge IMP-jeve ozide, če se bodo zanj zanimali.

Mičo Totič, strojni tehnik iz Kmetijske mehanizacije, se ukvarja s slikarstvom že od osnovne šole dalje. Tudi njega je za slikanje navdušil učitelj likovne vzgoje. Vzor mu je slikar Rembrandt. Riše olja na platno. Njegovi motivi so panoramski. Svoja dela je doslej razstavljal na več kolektivnih razstavah v Panoniji.

Borut Kazar, opravlja dela oblikovanja v razvoju Kmetijske mehanizacije. Slikal je že v osnovni šoli, kjer ga je za slinje navdušil učitelj likovne vzgoje. Njegov vzor je Rubens.

Vlado Jambor je strojni tehnik in dela v razvoju tozda Kmetijske mehanizacije. Tudi on slika že od osnovne šole dalje, kjer ga je za slikanje navdušil učitelj likovne vzgoje. Tudi njegov vzornik je Rembrandt. Slika olje na platno v glavnem krajine. Sodeloval je na več kolektivnih razstavah v Panoniji.

M. P.

slis, če si zapeljala kurjača, da mi boš odzdrala tudi Kramarja... NEEEE! Njega ti pa ne dam! Če bo potrebno, bom nate spustila cel sindikat!

PREDSEDNICA DS: Kar spusti ga! In te volkove bom nahajkala proti tebi. Povedala jim bom, da imaš za svoje gobčanje dvakrat večjo plačo od njih. Bomo videli, koga bodo raztrgali!

DIREKTOR: Kaj za vraga pa se dogaja tu? Kakšen cirkus pa zopet zganjata? Rekel sem vama, da vaju bom zaprl v skret, tam pa se bosta lahko lasali do žive kože.

TEHNIČNI: Vajina skalpa pa bomo ustrojili in jih kot mušter prodali Rilcu.

PREDSEDNICA SINDIKATA: Ne razumem, o čem govorita. Tega filma jaz nisem gledala.

PREDSEDNICA DS: Prav gotovo je bil v črnobeli tehniki, teh pa jaz ne gledam.

TEHNIČNI: Veš kaj sem razmišljal? Pod nujno bomo morali zaostri normo za 50%. Kaj praviš?

PREDSEDNICA DS: Se strinjam. Ni pretirano. Delavca moraš držati močno v pesti, drugače ni nobenega haska.

TEHNIČNI: Nobenega popuščanja ne bom več trpel! Tudi sam bom začel bolj natančno prihajati v službo, da jih bom lahko kontroliral in jih stisnil v pest.

DIREKTOR: Previden bodi! Delavci so pregnani. Če jih boš preveč stiskal, se ti bodo izmuznili kot pesek skozi prste.

TEHNIČNI: Prav imaš. Zadevo bom še natančno preučil.

TAJNICA: Tovariš direktor, Tov. Štuc je prišel. Po telefonu mi je tajnica predsednika občine povedala, da bo on vodil naš sanacijski program. Občina ga pošilja, da bo ugotovil, kakšne so realne možnosti za nadaljni obstoj našega podjetja.

TEHNIČNI: Direktor, bodimo obzirni do njega! Ne pričakajmo se z njim, da ga ne spravimo v slabo voljo. Slišal sem, da je strog in ncizprosen.

PREDSEDNICA DS: Pričrati ga moramo, da so te žave v Muri, ker ni sposobna prodajati manj kvalitetne robe.

DIREKTOR: Predvsem nobene panike, tovariši! Delajte se zamišljeno in obupano. Prvi vtis je najbolj pomemben...

DIREKTOR (Posedajo za mizo.): Računi! Sami računajte!

ŠTUC: Dober dan voščim! Izgleda, da me niste preveč veselili?

DIREKTOR: Ooo! Tov. Štuc! Kakšno olajšanje! Ravno ob pravem času prihajate... Vam lahko predstavim (predstavitev)... Prav ta trenutek se pogovarjamo o možnostih za razširitev našega proizvodnega programa. Mislim, da obstajajo realne možnosti... Seveda, trdim, da jih je potrebno najprej odkriti.

ŠTUC: Zelo me bo veselilo, če nam boste vaš skriti program odprto zaupali... Namreč! Vašo proizvodnjo ni na-

žrla rja... Imate srečo, ker se ne ukvarjate z železnino. Nažrla pa so vam jo mravlje. V končni fazi, ko govorimo o tanki dinamici, je to vseeno. Kajne direktor?

TAJNICA: Gospod Štuc! (Reši napeto situacijo) Vam lahko s čim postržem? Imam... Imamo nekaj zelo imenitnega... Ne boste uganili!

ŠTUC: Draga gospodična! V vaših globokih zmajsko zelenih očeh vidim več možnosti za uspeh kot pa v tej firmi. Priznati moram, da ste čedno in sposobno dekle. Prav gotovo ste v tej firmi že napredovali kajne?

TAJNICA: Delo je vstopnica za napredovanje gospod Štuc.

ŠTUC: Interesantno razmišljanje! Tovarišica glede vašega filozofskega pogleda na stvar, bi se z vami rad pogovoril v vašem stanovanju. Upam, da so vam ga priskrbeli?

DIREKTOR: Da, da gospod Štuc! Na tem področju smo dobro gospodarili.

TEHNIČNI: Tako je!

ŠTUC: Sedite gospodična! Vaša bližina mi boljša pogajanja, saj veš, da se ne smem razburjati?

TAJNICA: Dajte mu mir! Saj vidite, da ustvarja... Kako sem vesela! Rekla sem vam gospod Štuc, da je on najbolj sposoben direktor v naši občini. On nas bo zagotovo rešil vseh težav, ki so se kot plaz vsule na naše poslovanje. Gospod Štuc! Kaj vse smo morali pretrpeti... Oh! To je dolga zgodba.

PREDSEDNICA DS: Direktor! Kaj za enega hudiča si pogruntal?

DIREKTOR: Jaz sem genij! (ganjen nad svojo pogruntacijo) Res sem velik direktor. Kako se nisem spomnil že prej teh čudovitih živali?

ŠTUC: Speh! Zdaj imam pa dovolj teh neumnosti! Povej žej kakšen sanacijski program predlagaš? Jaz ne vidim nobenih realnih možnosti, da bi bili sposobni konkurirati novi usnjarni v Žabah.

TEHNIČNI: Nova tovarna v Žabah je super! Mi pa bomo izdelali super artikel! Je tako direktor!?

DIREKTOR: Tako je tehnični! Zdaj sem stvar tudi narisal. (Kaže sliko) Gre za iraškega kuščarja! To je posebna vrsta dragocene kože. Plazi se po puščavi in čaka, da pride naša firma Usnje je produkt in ga počasi sleče. Njegovo lepo kožico pa predela v butik plašč... Denarja na kupe! Surovina zastoj... Kakšna inovacija v usnjarski industriji! Res sem genij... Suzi! prinesi pijačo!

TAJNICA: Gospodje! To je skrivnost! To je — to je revolucija v naši branži. Predlagam, da naš sanacijski program v največji tajnosti patentiramo... Genialna zamisel!... Gospod direktor, kako sem ponosna na vas!

DIREKTOR: Hvala Suzi! Tehnični! Se v tem mesecu zahtevam, da se vsem delavcem v tovarni izplača akontacijski dobiček na račun našega velikega odkritja.

PREDSEDNICA DS: Čestitam tov. direktor! Vašo genialno zamisel je potrebno resnično takoj zavarovati, da je ne izvahajo v Žabah.

TAJNICA: Tovariš Štuc! Danes boste prespali pri meni, ne smete domov, dokler ne dobimo patenta za naš novi artikel. Saj razumete. Nikomur ne moremo zaupati.

TEHNIČNI: Ne smemo! Lahko nas kdo prehit. Ukrepati moramo bliskovito.

ŠTUC: Da, da! Razumem. Rade volje bom noč preživel pri vas draga gospodična.

DIREKTOR: Tov. Štuc! Kolega, kakšen se ti zdi moj... torej naš sanacijski program.

ŠTUC: Čestitam! Priznati moram, da ste razmišljali v pravi smeri. Občina vam bo dala vso podporo, da bomo vire surovin preučili in naredili analizo na licu mesta.

DIREKTOR: Hvala, tovariš Štuc. Tehnični, pojdi v arhiv! Kdaj pojdemo v Irak Štuc?

ŠTUC: Takoj, ko boste uredili vse potrebne liste in vize za našo raziskovalno odpravo! — SAFARI!

(Konec 1. dela.)

20 let uspešnega dela gasilskega društva na Trati

Vedno pred ognjem

V četrtek, 22. maja je Industrijsko gasilsko društvo IMP DO Iko praznovalo 20-letnico delovanja. Proslave so se poleg članov udeležili še predsednik občinske skupščine Ljubljana-Šiška tov. Rotar, namestnik generalnega direktorja sozda IMP tov. Stanovnik, predsednik občinske gasilske zveze Ljubljana-Šiška tov. Kogovšek, direktor Ilike splošno kadrovske službe tov. Usenik ter predstavniki industrijskih gasilskih društev s prapori: Dekorativna, Tuba, Integral, Litostroj, TAM, Avtomontaža in gasilskih društev Zg. Šiška, Dravljice, Šentvid, Zadobrova-Sneberje (Skupaj je bilo prisotnih 60 gasilcev).

Tov. Thaler član UO IGD je podal kratek preizkus od ustanovitve do danes in sicer:

Društvo je bilo ustanovljeno 4. 4. 1966 in bilo v začetku priključeno k matičnemu društvu Šentvid. To sodelovanje je trajalo do leta 1970, ko se je industrijsko gasilsko društvo IMP Trata osamosvojilo. Leta 1972 je društvo dobilo novo motorno črpalko Rozenbaver ter vso potrebno opremo.

Prapor društva je bil razvil leta 1974. Od gasilcev, ki so od dneva ustanovitve še vedno aktivno prisotni sta tov. Jože Pungercar — poveljnik in tov. Jože Toplak — njegov namestnik, ter tov. Slavko Hrženjak, ki je bil po upokojitvi imenovan za

častnega predsednika. Cilj društva je bil vsa ta leta čim bolj usposabljan članstvo, obenem pa tudi razvijati preventivno zavest pri vseh članih kolektiva. Po sklepu kongresa Gasilske zveze Slovenije smo tudi mi pristopili k uresničevanju dogovora, da mora imeti vsako društvo tudi žensko desetine. Žensko desetine smo ustanovili leta 1984.

Ko smo se pred leti na Trati samoupravno reorganizirali smo Društvo preimenovali v Industrijsko gasilsko društvo IMP DO Iko. Društvo je v zadnjih letih aktivno sodelovalo na mnogih tekmovanjih, kongresih, seminarjih, sektorskih vajah, sejnih, tako z moško kot tudi žensko desetine.

Seveda ne moremo tudi preko tega, da vseh 20 let na naši lokaciji ni bilo večjega požara, ki bi povzročil naši družbi večjo materialno škodo. Bilo je le nekaj začetnih požarov, ki pa so bili vedno pravi čas opaženi in pogašeni.

Danes šteje naše društvo 23 članov in 11 članic, ki so strokovno usposobljeni.

Po tem je spregovoril predsednik SO Ljubljana-Šiška, ki je poudaril,

predvsem potrebo za obstoj industrijskih gasilskih društev v današnji družbi, ter pohvalil delo Ilikevega društva v tem 20 letnem delovanju.

Direktor splošno kadrovske službe DO Gojko Usenik je omenil priznanje devno delo članov društva predvsem na preventivi, saj redno organizirajo prikazne vaje članom kolektiva.

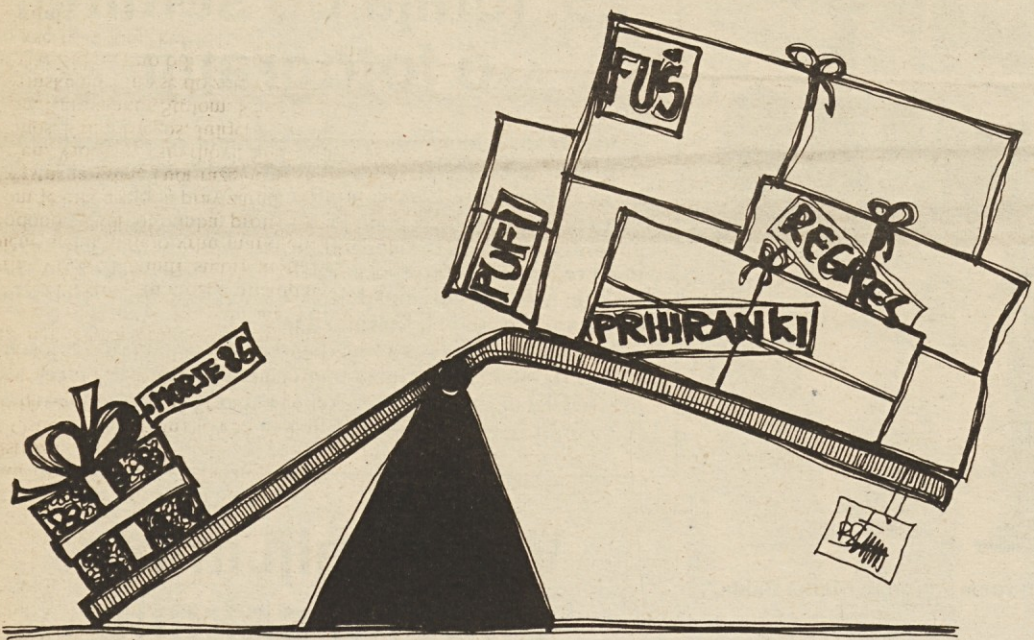
Tov. Kogovšek, predsednik OGO Ljubljana-Šiška, je v svojem govoru omenil smisel organiziranja industrijskih gasilskih društev, katerih prvi zametek sega 110 let nazaj. Nekatere od njih, ki so se razvile v današnje organizacije, saj se s požari v tovarnah prvi spopadejo ravno domači gasilci, ki lahko, če so dobro usposobljeni, preprečijo ogromne škode. Na koncu svojega govora je tov. Kogovšek najzaslužnejšim članom podelil priznanje tov. Jožetu Pungercarju — republiške GZ, Rajku Primcu mestne GZ in Jožetu Thalerju občinske GZ.

Plakete društva za uspešno in dolgoletno delo je podelil poveljnik društva Jože Pungercar, prejeli pa so jih: Marko Kunšič Martin Brinovc, Stane Zupancič, Jasmin Ključanin, Stipe Komadina in Miha Kranjc.

Kulturni program za proslave so prispevali ženski pevski zbor IMP, recitatorka Tadeja Kanc, program pa je povezoval predsednik IGD IM DO Iko Rajko Primc.

Po končani proslavi smo se gasilci in gostje zadržali še na družabnem srečanju.

RAJKO PRIMC

S POTI PO HRIBIH

Odhod Grške odprave 27. junija ob 13.30!

Obvestilo udeležencem prvega izleta na Olimp. Skupina se bo zbrala v petek, 27. junija ob 13.30. Bodite točni, ker je odhod vlaka ob 14. uri!

12. in 13. julija po Slovenski planinski poti

V soboto, 12. julija se bo Planinsko društvo IMP podalo na novo etapo Slovenske planinske poti — tokrat na Kriško goro in Storžič. Če se želite udeležiti tega izleta, bodite v soboto ob 7. uri pod uro na Železniški postaji! Z avtobusom se bomo peljali do izhodiščne točke, od tam pa nas čaka pot na Kriško goro, Tolsti vrh in Storžič. V domu pod Storžičem bomo prespali in se nato v nedeljo spustili proti domu. Prvi dan nas čaka približno sedem ur hoje, v nedeljo pa še štiri, tako da bomo doma precej zgodaj. Vodnik Marjan Požar posebej opozarja, da je za ta izlet nujna visokogorska oprema, saj je pot zaradi krušljivih skal dokaj nevarna — zlasti v slabem vremenu. Brez gojzarjev s profilirano gumo ne hodite na ta izlet!

Avgusta v avstrijske Alpe

Planinsko društvo IMP bo 2. in 3. avgusta organiziralo izlet na Sonnblick. Vzpon na ta lepi vrh ni preveč težak, hoje bo pet do šest ur, zato je ta izlet primeren za vsakogar. Prijavite se lahko pri poverjenikih Planinskega društva, kjer tudi plačate 3000 dinarjev akontacije. Za izlet mora imeti vsak pripravljenih še 200 šilingov za cestne takse in druge stroške. Pohitite s prijavi, saj jih Društvo sprejema le do zasedbe avtobusa.

Jurčki na Badjurovi krožni poti

Na zadnji del Badjurove krožne poti (BKP) smo se podali 17. maja. Začeli smo na železniški postaji Renke, končali pa v Litiji z nekaj ožuljenimi in utrujenimi nogami.

Vreme je kazalo, da nam bo prizanašalo, pa smo se motili. Kmalu so začele padati posamezne kaplje in čim bolj smo rinishi v breg, je tudi dež močnejše pritiskal. Treba je bilo kar malo poguma, uporabili smo zaščito in veselo naprej. Ko smo tako brez pravega pogovora grizli skozi gozd v strmino, nenadoma neka tovarniška zavpila »gobe!« Vsi smo obstali, saj smo bili prepričani, da je potegavščina. Ko pa je dvignila tri lepo skupaj zraščene jurčke, smo se tudi ostali takoj razkropili po gozdu, kot da je med nas usekalo nekaj nenavadnega. Še nekaj jih je imelo srečo, da so pobrali res prave jurčke s črnimi klobuki. Vsak ga je bil tako vesel, kot da bi dobil glavni dobiček na tomboli in obljubil, danes pa dam za en liter. Po vseh teh obljubah na račun gob, bi ga bilo dovolj še za eno zelo žejno družbo.

Ko ni bilo več kaj pobirati, se je tudi iskanje ustavilo. Bližali smo se Ostržu.

Ostrež (vrh 841 m) je ena najbolj divjih gora v Zasavju. Strme stene se spuščajo na vse strani razen proti Prevegu. Legenda ki še živi, pravi, da sta nekoč dva črna vola pripeljala malo cerkvico iz Prevega na vrh Ostrže, zato je tu možen pristop na vrh. Visoki kamniti stebri in navpične stene, dajejo vrhu markantno podobo. Tudi obramba proti Turkom je bila uspešna prav zaradi svojstvenega vrha. Tudi razgled je obsežen. Vidijo se vsi vrhovi: Snežnik, Nanos, Krim, Blejški, Julijci s Triglavom, Karavanke s Stolum, Kamniško Savinske alpe in vse do zelenega Pohorja. Žal pa smo bili mi prikrajšani za vse te lepote, ker nam je pogled zastiral megla.

Obsežna prehojena pot vključno z najvišjo točko takratnega pohoda nas je kar potegnila na okrepčilo v kmečki turizem. Od mleka, žganec, pršuta in drugih dobrot, smo dobili prav vse, kar potrebuje planinec za dobro počutje. Pogovor pa ni tekkel o vremenu in poti, ki je bila še pred nami, ampak o nabranih gobah. Tudi kakšen kozarček dobrega se je že

stočilo na ta račun, da smo postali kar bolj živahni.

Vreme nam je začelo prizanašati, ko smo stopali proti Polščniku, da smo dežnike lahko pospravili. Polščnik dokaj veliko naselje, se omenja že leta 1286, ko je Patriarh Rajmud ustanovil kuracijo, ki je okrog leta 1950 postala župnija. Tudi zasilna šola je bila ustanovljena že leta 1895, redna pa 1904. leta. Izkopanine pričajo, da je bil kraj naseljen že v rimski dobi. Po starem ustnem izročilu sta skozi te kraje hodila slovenska blagovestnika Ciril in Metod in maševala v cerkvi sv. Jurija na Glinjaku. Cerkev je zaščiten.

Tudi druga svetovna vojna ni prizanašala tem krajem. Že leta 1941 so bili vsi vaščani izseljeni in v te kraje naseljeni Tirolci. Bili so velika ovira za razvoj NOB in gibanje partizanov, zato so partizani Polščnik večkrat napadli in ga pred koncem vojne do tal porušili. Vaščani so zelo prijazni in so kaj hitro pripravljeni za pogovor.

Čas, nenehni priganjalec, nas je silil naprej. Ura je kazala že krepko čez dvanaesto, pot pa komaj na polovici. V Veliki Preski smo odtisnili žig BKP in se takoj odpravili naprej v Javorski pil. Vasi skozi katere smo hodili so zelo skromne, voda je samo kapnica, zato nas je po malem opozarjala žeja.

V Javorskem pilu, nas je čakalo novo presenečenje. Od najbližje avtobusne postaje ali železnice, smo bili 16—18 km. Zaradi spremembe voznega reda ni ob sobotah popoldne nobenega prevoza v smeri Gaberje—Litija, zato nam ni preostalo drugega kot pot pod noge. Tudi to pot smo premagali. Hodili smo v glavnem po gozdnatem terenu, se oglašili še na zadnji točki v Tisju in s tem zaključili BKP.

V Litiji smo stopili na vlak, čeprav utrujeni in z nekaj žulji na nogah, toda ponosni, da smo celotni BKP prehodili peš. Radost in zadovoljstvo pa so nam ta dan dajale gobe, saj so bile povsod prava atrakcija.

ZDRAVKO NASTRAN

Blegoš, ves zelen in razcveten

Na zadnji zimski pohod v sezoni 1985/86, ki jih organizirajo slovenska planinska društva v Sloveniji, smo se planinci PD IMP Ljubljana podali v nedeljo 11. 5. 1986. Vsi zimski pohodi spominjajo na dogodke iz NOB, le 2. januarja je pohod rekreativen. Tudi člani PD IMP se teh pohodov množično udeležujejo, kar je še posebej pohvalno.

Čeprav prevozi niso najboljše organizirani, poleg tega pa še dragi, je Blegoš točka, ki jo je vedno prijetno obiskati. Na Blegoš pripeljejo poti iz Selške, Poljanske in Hotavelske doline. Lahko pa pridemo tudi po grebenu Lubnika, Starega in Mladega vrha, preko Koprivnika in Črnega kala na vrh Blegoša (1563 m), ki je tudi največji vrh Loškega pogorja. Na vseh poteh bomo lahko v poletnem času občudovali bogato planinsko rastlinje in lepe razglede na vse strani. V jeseni pa je v gozdovih gobarski užitek in drugi sadeži.

Letošnji deseti tradicionalni pohod, ki spominja na 9. maj, dan osvoboditve, smo začeli v vasi Javorje. Do tu je bil organiziran poseben prevoz z avtobusom, sicer bi zamudili proslavo, ki je navadno ob 11. uri. V vseh letih pohoda še ni bilo tako bujnega cvetja, zelenja in sonca, kot je bilo letošnje. Cvetle so češnje in ostalo sadno drevje, zelenela je bukev in trava, da ni bilo nobenega občutka, da je to zimski pohod, vse je bilo že pomladno.

Vzpenjali smo se po cesti do Črnega kala. Od tu smo se povzpeli na vrh Blegoša po grebenu, kar druga leta zaradi obilice snega ni bilo mogoče. Pot po grebenu je zelo strma, zato zahteva nekaj več utrjenosti. Je pa dosti bližja in se napor na vrhu poplača z lepimi razgledi na vse strani. Že so se pokazali prvi veliki zapančki, ali kakor jim po domače pravimo, encijani. Blegoš, kot njegov sosed Ratitovec, sta poznana po bogati flori, tako po kluzijevem svišču, murkah, planikah, encijanu in

evropski pogačici. Vse te cvetice so zaščitene, zato naj svobodno cvetijo in krasijo naše gore.

Še kratek spust z vrha in bili smo pri koči pod Blegošem. Posedli smo kar po travi in se nastavili soncu, saj je bilo za tako množičen obisk klopj premalo. Poskrbeli smo, da smo pregnali žejo in lakoto, tako je bilo naše počutje boljše.

Proslavo, ki jo organizira PD Gorenja vas, Sovodenj in Žiri, je vredno poslušati. Program je sestavljen iz pogovora o pomenu tradicionalnega pohoda, recitatorske skupine in oktetu iz Gornje vasi. Letošnji slavnostni govornik pa je bil predsednik ZSMS.

Čas je kar hitro mineval v veselem razpoloženju, zato se je bilo treba posloviti od Blegoša. Oča pa je rekel, da je tudi jutri možno priti v dolino, če je kateremu posebno všeč tukaj. Bili smo disciplinirani in smo se skupaj po zahodni strani Blegoša odpravili na Črni kal. Tu je zadnja postaja, ki ti v kontrolni karton potrjuje udeležbo pohoda. Za redno udeležbo na pohodih in z vpisom v kontrolni karton, se prejmejo bronaste, srebrne in zlate značke. Letos je bilo na proslavi podeljenih že 12 plaket za desetkratno udeležbo na pohodu.

Do odhoda avtobusa z Javorjev smo prišli ravno prav. V vaski krčmi smo si imeli čas poplakniti grlo. Prav vsi smo bili zadovoljni s pohodom, saj nam takšno vreme, zelenje in ptičje petje ni naklonjeno vsako leto. Zato smo si ob slovesu zaželeli: »Nasvidenje drugo leto na Blegošu, v prav takšnem vremenu!«

Na Golici smo rešili majhno, belo ovčko

Ko smo se v soboto 31. 5. zbrali pod uro na Železniški postaji (41 članov) tudi najodločnejši planinci in planinke (7—70 let) nismo upali pričakovati tako ugodnega vremena za pohod na vrh Golice. Toda bilo je sončno, vrh Golice sicer zasnežen, narcise preminule in popoldne se je pooblačilo, kar je bilo samo dobro za spust proti planini Javorniških Rovt.

Seveda se nam je kot vedno tudi na tej poti pripetil zelo ljubeč dogodek, tokrat na področju živinoreje. Na poti smo opazili, kako je za tropom ovac zaostala ovca, ki je s svojim toplim kožuščkom pokrivala in grela pred kratkim povrglega jančka. Naš vodnik Marjan Požar je za hip pustil svojo čredo in vzel prezeblega jančka v naročje ter ga ob odobravajočem beketanju mamice ponesel do črede, ki se je pasla na drugem grebenu. Ko ga je spustil na tla med čredo, je bil deležen vsesplošne beketajoče zahvale, mi pa smo ga takoj vprašali, kakšno ime je dal jančku, ki je že navsezgodaj spoznal, da je življenje na prostem tvegano in da so na svetu še tudi dobri ljudje. O pastirju pa ni bilo sledu, čeprav je bila čreda mnogoštevilna.

Sedaj pa še par besed o pohodu. Že na vlaku smo zvedeli, da je nekaj takih, ki gredo prvič na Golico, drugi pa se z različnimi spomini ponovno vračajo, da bi jih osvežili. V koči pod vrhom, ki je bila lani prenovljena,

smo dobili malo okrepitve in se v dveh skupinah odpravili naprej. Ena skupina je šla na vrh, druga pa čez planjavo do znaka avstrijske zastave, kjer smo se ponovno sešli in odšli dalje novim prigodam naproti. Poznavalci planinskega cvetja so imeli kaj pripovedovati in kazati drugim, saj je bilo dovolj rožnato po vsej poti. Tudi nekaj atraktivnih padcev je dalo malo skritega smeha in nazadnje prigrizke na planini Rovt ob spremljavi nepogrešljivega harmonikarja Ivana.

Pa spet pot pod noge in po eni uri hoje smo na železniški postaji Slovenski Javorniki sedli na vlak in se odpeljali proti Ljubljani, kjer pa nas je pozdravil dež, ki je že od Kranja sem obhajale naše duše.

Še lep pozdrav in vabilo za drugič, pa smo se veseli razšli na vse konce Ljubljane in okolice. In še to! Kdor hoče na izlete, ne sme biti »cagav«, kajti potem je zaman ugrabiti, če bi ali bo...?

Tone Lah

S proslave v Iku.

Kovinarji

Panonci zelo dobri na občinskem tekmovanju

Letošnje tekmovanje pomurskih kovinarjev so pripravili v radgonski občini pod okriljem občinskega sindikalnega sveta. Iz vseh Pomurskih občin se je prijavilo nad sto kovinarjev, tekmovalo pa le 87 delavcev iz 15 delovnih organizacij. Pomerili so se rezkalci, orodjarji, varilci TIG, MAG in plamenski. Tekmovanje je bilo v TPO v Radencih, Elradu in Avtoradgoni v Gornji Radgoni. Najbolj številni so bili IMP-jevci iz Bliška in Panonije.

Poglejmo, kako so se uvrstili naši! Plamensko varjenje: med enajstimi nastopajočimi je bil najboljši Štefan Temlin, tozd Kmetijska mehanizacija, drugi pa Franc Vegi Blisk. Med varilci TIG je zmagal Zdenko Kovač Blisk. V rezkanju je bil Mario Santro peti, Ludvik Jug iz Kmetijske mehanizacije pa je dosegel deveto mesto. Med orodjarji je bil Ladislav Abraham peti, Franc Vogrinec osmi in Alojz Gabor deveti.

Tekmovalci so prejeli praktične nagrade Radenske in Gorenje Elra-

da. Prvo in drugo uvrščeni so se udeležili 10. republiškega tekmovanja kovinarjev Slovenije od 5. do 7. junija v Ravnah na Koroškem.

Podelitev priznanj najboljšim pomurskim kovinarjem.